

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE

AYLIK DÜŞÜN DERGİSİ

Sayı 2 Yıl 1 | Eylül 2007

Cumhuriyet Kimsesizlerin Kimsesidir.

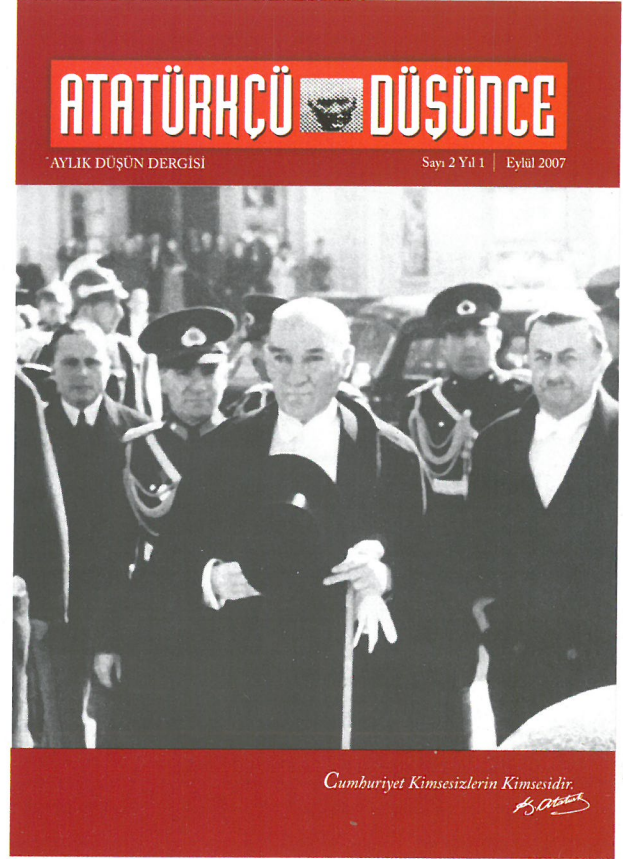
K. Atatürk

İçindekiler

Durum Değerlendirmesi M. Şener Eruygur	02
Ulusal Varlık ve Ulusal Kaynak Av. Halil İbrahim Şahin	05
14 Nisan'a Nasıl Gelindi... Ve Şimdi?? Ali Ercan	07
Lozan Utkusu Doç. Dr. Hüner Tuncer	10
Cumhuriyet Mitingleri Prof. Dr. Fatih Hilmioğlu	14
Su Kavgası Mustafa Balbay	18
Ulusal Stratejik Kaynağımız: Su Dursun Yıldız	20
Dış Basında Cumhuriyet Mitingleri	26
Şubelerden Haberler	29
Gençlik Kolları	32
İdeoloji Nedir? Kemalizm İdeoloji midir? Av. Saim Sezen	35
Her Türlü Tehlikeleri Göze Almak Mecburiyetindeyiz İsmet Görgülü	38
Üyelerimizin Kitapları	42
Güncel	44
Okur Mektupları	47

Dergideki yazıların içerikleri ile ilgili her türlü sorumluluk yazarlarına aittir. Dergiye yazı göndermek isteyen okurlarımızın resimlerini de ilâşikte göndermelerini rica ederiz.

SAHİBİ:

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ ADINA

E.Org. Şener Eruygur Genel Başkan

Genel Yayın Yönetmeni: İzzet Polat Ararat

Yazı İşleri Müdürü : Melek Yılmaz

Hukuk Müşaviri: Av. Kutlay Alpuğun

Yayın Kurulu: Prof.. Dr. Ferit Bernay, Prof. Dr. Ali Nihat

Bozcuk, Prof. Dr. Fatih Hilmioğlu, Prof. Dr. Alpaslan

İşıkli, Turgut Özakman / Yazar, Prof. Dr. Nur Serter, Prof.

Dr. Kadri Yamaç, Prof. Dr. Mustafa Yurtkuran (soyadı

sırasına göre)

İletişim Adresi: GMK Bulvarı No: 102/7-8 06712

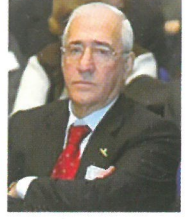
Maltepe/ANKARA

Tel: 0312 232 43 44 232 43 52 www.add.org.tr

Dergi Hesabı: POSTA ÇEKİ: 105906 ANKARA

Grafik Tasarım: www.chesstasarim.com

M. Şener ERUYGUR
E. Orgeneral
ADD. Genel Başkanı

DURUM DEĞERLENDİRMESİ

22 Temmuz 2007 seçimleri ile Türkiye yeni bir sürece girmiş bulunmaktadır. Bu süreç, Atatürk Cumhuriyetinin, Ulus Devlet anlayışının sonu ya da çok moda bir deyimle İkinci Cumhuriyetin başlangıcı olarak tanımlanmaktadır.

Uzun süredir tartışılan yeni anayasa taslağı artık açıklanmış bulunmaktadır. Önümüzdeki dönemde taslak üzerinde bazı değişiklikler yapılabilir; ancak özünün, taşıdığı temel dünya görüşünün değişmesi olası görülmemektedir.

Taslağı hazırlayanların kişilikleri ile ilgili olarak yapılan tartışmalara karışmayı gerekli ve yararlı görmüyoruz. Metin üzerindeki ilk incelemede görülmektedir ki, anayasa taslağında da “Atatürk”, “Atatürk ilke ve inkılâpları” sözcükleri geçmekte ancak taslak birçok ek açıklama ve hüküm nedeniyle Atatürk'ün temsil ettiği dünya görüşünü aksettirmemektedir. Taslak Anayasaya genel hatlarıyla bakınca sanki Atatürk'ten bıkılmış, ancak ondan bahsetmeyi de görev edinmiş izlenimi vermektedir. Laiklik anlayışı salt inancı yaşama özgürlüğüne yaklaştırılmış, yürürlükte olan Anayasanın başlangıç ve ilk üç maddesinde açıkça ifade edilen Atatürkçü öz, bireysel hakların korunması adına, yenisinde tamamen anlam değiştirilmiş bulunmaktadır. Bu farklı anlayış, devletin temel amaç ve görevlerinin açıklandığı hüküm içinde devletin ana görevinin kişisel özgürlükler önündeki bütün engellerin ortadan kaldırılması olduğunu belirten bireyci yaklaşımın

bir yansıması olarak görülmelidir.

Kişilerin devlet karşısında korunma gereksinimi ulus devlet aşaması sonunda ortaya çıkan ve AB ülkelerinin genel yaklaşımını (ancak kendileri sözkonusu olduğunda farklı) ifade eden bir husustur. Ulusal birliklerini sağlamış olan batılı devletler için çok doğru olan bu anlayış, Türkiye örneğinde ne derece gerçekçidir ve Türk Ulusunu oluşturan bireylerin güvenliğini ve özgürlüğünü hangi ölçüde sağlayabilir? Ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlük endişesini taşıyan bir devletin anayasasında kişi özgürlükleri ile ülke ve ulus bütünlüğünü sağlama dengesi ihtiyacı yeni anayasada tamamen ihmal edilmiştir. Bu, ulus devlet anlayışının terkedilmesi demektir.

Atatürkçü ruh, sadece Atatürk milliyetçiliğinden söz etmekle ve mevcut Anayasadaki 174. maddedeki gibi ona yer vermekle korunamaz. Gerçekten de 174. madde de Atatürkçü Düşüncüyü korumaya yetmemiştir. Beklide bu nedenle keyfe kederdir denilmek suretiyle, bu hükümler yenisinde de korunmuştur. Muhtemelen Renksiz Anayasa yapmak isteyenler bu nedenle ve eleştirileri azaltmak için taslaktaki 134. maddeyi düzenlemişlerdir.

Türk olma onur ve gururunu halkına hissettirmeyen, bu yüce değeri haykıramayan bir anayasanın Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin çıkarlarını ve bekasını korumaya

yönelik bir metin olarak yorumlanması olanaksızdır.

Çok yakın bir zaman önce, emekli bir diplomatımız Türkiye'nin son seçimle Cumhuriyeti daha geniş bir tabana yaydığını öne sürmüş ve dolaylı olarak öncekilerin cumhuriyet temsil etmedikleri tezini savunmuştur. Bu mantığın hangi haklı gerekçelere dayandığını anlamak zordur. Atatürk'ün tek niteliğinin evrensellik olduğu savı bilimsel özden yoksundur.

Atatürk'ü bu kadar dar kalıp içinde tanımlamaya kalkarsanız, Kurtuluş Savaşının ne için yapıldığını açıklayamazsınız, Atatürk'ü sadece Batı hayranı konumuna indirirsiniz. Bağımsızlığın, ulusal onurun değeri kalmaz, "Ne mutlu Türküm diyene" diyemezsiniz.

Sınırlarımız içinde bir Ermenistan, bir Kürdistan, mezhepler için ayrıcalıklar v.b o zamanın egemenlerinin Sevr'le dayattıkları Batı Dünyasının değerleriydi. Evrensellığı böyle anlarsanız, onların dayatmalarını kabul etmeniz gerekir. Dünya egemenleri tarafından takdir ediliyor olmak bir düşüncenin evrensellığının kanıtı olamaz. Farklı kültürlerin zenginlik olduğunun Anayasa'da göklere çıkarılmasını anlamını kavramak, anlamak çok zordur. Gerçek evrensel düşünce uygarlığın kazanımlarından tüm insanlığın eşit bir şekilde yararlanmasını öngörür. Bize dayatılan evrensel değerler değil, egemenlerin çıkarlarını savunan düşüncelerdir. Atatürk bu çarpık mantığa olan karşıtlığın simgesidir.

Anayasanın başlangıç hükmünün metinden çıkarılması, ulus devletin ortadan kaldırılması niyetinin çok açık bir göstergesidir. Mevcut anayasanın başlangıç hükmünü okuyan kişilerin çoğunun ulusal duyguları, anayasanın korunması idealinin desteklerinden biridir. Bu hükmün kimlere zararı dokunmuştur da kaldırılmıştır, anlamak zordur.

Değiştirilemez maddeleri değiştirip, yenisine değiştirilemez maddeler koymak, Kurucu Meclis Statüsünü kendi tekelinde görmek demektir.

Öte yandan YÖK'ün anlamını yitirmesi, yürütmenin denetimine alınması, üniversitelerde türban yasağının kaldırılması, yeni anayasanın tepki anayasası olduğunun kanıtlarıdır. Ulusumuzun ayrılmaya değil, kaynaşmaya ihtiyacı vardır.

Milli Güvenlik Kurulu çalışma yönteminin yasaya havale edilerek anayasadan çıkarılması, Genelkurmay Başkanı'nın görev ve sorumlulukları ile ilgili düzenlemeler, Genelkurmay Başkanlığının Milli Savunma Bakanlığına bağlanmasından bir önceki aşamanın sinyallerini vermektedir. Keza, Anayasa Mahkemesinin anayasa değişikliklerini gözetmesinin sadece şekli yönden denetleme tarzında sınırlandırılması da katılımcı demokrasi anlayışından uzaklaşılmasının ve yürütme erkinin olağanüstü yetkilerle teçhiz edilmek istendiğinin işaretidir.

Bu kısa açıklamalar göstermektedir ki, 1982 daha sonra yapılan değişiklikler yeterli görülmemekle, olağanüstü koşullar sonucunda gidilebilecek bir yola girilmiş, rejim değişikliği için gerekli olan Kurucu Meclis yetkisi üstlenilerek aşırı temsil gücü vehmedilmiştir. Yüzde 47'lik bir oy oranının (Türkiye genelinde yüzde 39) Anayasadaki Atatürkçü ruhu ortadan kaldırmaya yetip yetmeyeceği bir yana, bu girişimin tarihi sorumluluğunun tartılıp tartılmadığı da şüphe konusudur. Bu nedenle taslağın çeşitli kurum ve kuruluşlar tarafından yapıldığı ifade edilen çalışmalarla birleştirilmesinde, muhalefet ve bilim çevrelerinin görüşlerinin özendirilerek alınmasında ve değişiklikler üzerinde uzun tartışmaların yapılmasında sayısız faydalar vardır.

22 Temmuz öncesi ile 22 Temmuz sonrası arasında çok

önemli farklılıklar vardır. Bu tarihten önce süresi bitmekte olan bir meclisin ve oransal olarak çok düşük bir oya sahip olan bir iktidarın yetkilerini demokratik teamüller açısından zorlaması sorunu vardı. Bugün böyle bir sorun yoktur. Ancak şekli meşruiyet sorununu çözmüş olan bir iktidarın Anayasa değişikliğinde önceki hatasını tekrarlamaması gerekir. Geniş bir katılım sağlanması ve bu katılım sonucunda demokrasimizin Türkiye Cumhuriyeti idealine uygun bir mantıkla zenginleştirilmesi aklın gereğidir.

Ulusal birlik ve beraberliğin pekiştirilmesi ve demokrasinin gerçekten geliştirilmesine yönelik gayretlerde şüphesiz ki muhalefet partilerine, Demokratik kitle örgütlerine ve Anayasal kuruluşlara büyük görevler düşmektedir.

Kendi iç sorunlarını çözmüş, hantallıktan kurtulmuş, günün siyasal istemlerine yanıt verebilen ve derde deva seçenek oluşturma becerisini gösterebilen muhalefet anlayışı her zamankinden daha önemli ve ivedi toplumsal istek olarak karşımızda durmaktadır. İktidarın dümen suyuna girerek, onun kurguladığı oyunun figüranı konumundaki bir muhalefete Türk Ulusu uzun süre sabır gösteremez.

Manevi mirası olarak akıl ve bilimi bırakan yüksek bir öğretinin temsilcileri olan Atatürkçü Düşünce yandaşlarının Türkiye'nin şekillenmesinde tarihsel görevleri vardır. Görünen odur ki bir tarafta ülkemizi ve ulusumuzu bölmek ve parçalamak isteyenler, diğer tarafta onlarla farklı nedenlerle işbirliği içinde olanlar (ya da gaflet içinde yüzenler) devletimizi Osmanlıcılık anlayışına yeniden ve hızla sürüklemektedirler.

Bu koşullar altında dahi yapılabilecek çok şey vardır. Ulusumuzun dil, din, ırk, mezhep v.b nedenlerle bölünmesine engel olacak, sorumluluk duygusu yüksek bir anlayışla geliştirilecek seçenek ve uygulamalar, halkımızla birlikte Atatürkçü düşünceyi doruğa taşıyacaktır. Çözüm Atatürkçülüktedir!

Her sıkıntının, sorunun çaresi bulunabilir. Yeter ki biraz da Atatürk gibi düşünelim ve unutmayalım: Biz 1938'den sonra gerçek Atatürkçü bir dünya görünüşünü tam anlamıyla hiç iktidara taşıyamadık ki!

Siyasetteki boşluk bu alandır.

Av.Halil İbrahim ŞAHİN
ADD Önceki Genel Başkanı

ULUSAL VARLIK VE ULUSAL KAYNAK

ADD 'nin ana yasası tüzüğüdür. Yayın organı olan dergisi de dernek amaçlarının aynasıdır. Sözler uçucu, yazılar arşivi olan kurumsal derneklerde kalıcıdır. Yazar yazdığı gibi yaşıyorsa (kısaca inandığını yazıyor, yazdığına inanıyorsa) derneğin ve dolayısıyla dahil olduğu kurum ve kuruluşun, toplumun öğretmenidir.

Haziran 2003 den bu yana örgütümüzün, halkımızın bilim adamlarımızın, cumhuriyetimizin kurum ve kuruluşlarının sesi olan derneğimizin düşünme, anlatma ve örgütlenme fonksiyonlarını yerine getiren dergisi çıkmamakta idi. Derginin yeniden yaşama dönmesini sağlayan Sayın Genel Başkanımız Şener Eruygur'u yönetim Kurulu üyelerimizi içtenlikle kutluyorum. Yeni başarılarla yelken açacaklarına inanıyorum.

Halkımız ve örgütümüzden Genel Merkeze, Genel Merkezden halkımıza ve örgütümüze siyasi, sosyal, ekonomik, kültürel bilgi ve belge iletişimi sağlayacak olan ADD Dergisi : laik (akıl özgürlüğü), demokratik (katılımcılık, saydamlık, hoşgörü), sosyal hukuk devleti (hukukun üstünlüğü), Ulus Devlet (tam bağımsızlık ve ulusal egemenlik niteliklerini içeren CUMHURİYETİMİZİN , toplumsal demokrasinin önce insan diyen, doğa ve çevre ile barışık çağdaşlaşma ideolojisi olan Atatürkçü Düşünce sistemini (Kemalizmi) toplumumuza beynsel, yüreksel, dayanışma akışını güçlü

şekilde yansıtacağına güveniyorum.

İletişimin önemini büyük önderimiz : Paşam harbi nasıl, ne ile kazandınız. sorusuna : “TELGRAF TELLERİ İLE” diğerek cevap veriyor. Şu kesin olarak bilinmelidir ki MUHAREBE MUHABERE ile kazanılır. örgütü ve halkı ile iletişimden kaçan iktidarlar, siyasi partiler, demokratik kitle örgütleri, kurum ve kuruluşlar ATATÜRK CUMHURİYETİ'NİN DEMOKRATİK YOLLARINI DÖŞEYEMEZLER.

Prof.Dr. Tarık Zafer TUNAYA' ın çok anlamlı şekilde belirttiği gibi Atatürkçü Düşünce Sistemi (Kemalizm) her türlü saltanata (devlet ve servet diktatörlüğüne) teokrasiye (din devleti) mandacılığa (himayeciliğe) karşıdır. Yolunu tam bağımsızlık ve ulusal egemenlik ekseninde yukarıda ifade ettiğimiz Cumhuriyetin niteliklerine göre çizmiştir. O nedenle Büyük Türk Devrimi sürekli devrimleri gerektirir. Atatürk idealleriyle beslenmeyen beyinler ve omuzlar bu yükü kaldıramazlar.halkının teri ve emeği ile ıslanmayan yüzler Atatürk ün ideallerini paylaşamaz. Mal ,hizmet,bilim üretmeyen insanlar örgütlerin enerjisini tüketmekten başka bir işe yaramazlar. Var olan Atatürkçü potansiyeli, Cumhuriyet hizmetine bilerek veya bilmeyerek sokmayan kişi, yönetim ve kurumlar akıl ve bilimi, çıkarlarının ve ihtiraslarının arkasına atarak, ulusal varlık ve ulusal kaynaklara hıyanet ederler. İçte ve dışta bunlarla

mücadele etmeyenlerde hıyanete ortak olmaktadırlar. Şu andaki iktidar ulusal kaynaklarımızı satarken ulusal varlığımızı da çökertmektedir.

Büyük önderimiz Atatürk ün şu sözlerini, Cumhuriyetimizin ulusal yaşam tarzımız olarak devamı için kutsal görüyorum. “ Devlet ve Ulus yaşamını ve bağımsızlığını kendi kaynaklarına , yani kendi üretimine dayandırmalıdır. Asıl büyük önlem budur. Ulus ürettiğinden daha çok tüketmeli ve gerektiğinden daha çoğunu istemelidir. Bin belaya karşı koyarak , bin nusubet aşılarak ortaya çıkarılan ulusal varlık, salt geçimini sağlayamamak yüzünden bir daha tehlikeye atılmayacaktır. Büyük bir devrim yaptık.ülkeyi bir çağdan alıp, yeni bir çağa taşıdık, birçok eskimiş kurumu yıktık. Bunların binlerce yandaşı olduğu, fırsat kolladıkları unutulmamalıdır. Devrimin yasası, var olan yasaların üzerindedir.bizi öldürmedikçe, düşüncelerimizi boğmadıkça,başladığımız devrimler bir an bile durmayacaktır. Devrimin içerden ve dışardan tehlikelere karşı korunması için , bütün ulusal ve cumhuriyetçi güçlerin bir yerde toplanması gerekir” Türk kurtuluş ve kuruluş savaşı diyor ki, bu savaşlar emperyalizme irtica ya -bölücülüğe karşı yapılmıştır. Ulus devlet örgütlenmesi Çanakkale Savaşlarında başlamıştır. Sefaletin ve cehaletin koyulaştırdığı karanlıklar ve onların kurumları devrimlerle yok edilmiştir. Ancak karşı güçler Atatürk Cumhuriyetini yıkmak için örgütlü şekilde içten ve dıştan kuşatmaya Cumhuriyetin tüm kazanımlarını yok etmeğe uğraş vermektedirler. Neticeye ulaşmak için ulusal kaynaklar satılmakta, ulusal varlıkta sadaka kültürü ile kimliği yok edilmekte , ümmet ve misyoner kültürü iktidar eliyle verilmekte ,Avrupa Birliğini kurmak için uğraşırken bizim birliğimizin ve bütünlüğümüzün parçalanması istenmekte, kısaca: Türkiye ABD,AB,İMF tarafından yönetilmekte bu bağlamda Ermenicilik, Rumculuk, Kürtçülük demokrasi yolu ile şırıngalanmak ta , cumhuriyetin kurum ve kuruluşları bir yerde toplanıp

harekete geçmesi gerekirken, bürolardan, ofislerden, salonlardan sahaya çıkamamakta.

Sonuç: Bir marşta söylendiği gibi: sürer eker biçeriz, güvenip ötesine. Milletın her kazancı milletin kesesine. Toplandık baş çiftçinin Atatürk ün sesine. Biz ulusal varlığın temeliyiz köküyüz. Biz yurdun öz sahibi efendisi köylüyüz diyen halkımıza; önderlik yapması gereken tüm kurumlar ve kuruluşlar Atatürk Cumhuriyeti için ant içmek üzere 2007 yılının Nisan ayında Ankara da başta ADD olmak üzere tüm Atatürkçüler ve Cumhuriyetçiler Çankaya ve genel seçimler için demokratik ve ulusal reflekslerini göstermeli TÜRKİYE’NİN TÜRKİYE’DEN (NE MUTLU TÜRKÜM DİYENLER) TARAFINDAN idare edileceğinin bütün dünyaya ilan edilmesi gerekmektedir.ulusal kaynakların ulusal varlığa intikali için halkımız bedel ödemeye ve hukuk savaşına hazırdır. Anadolu toprakları bereket yağmurları isterken, halkımızda Atatürkçü aydınları aydınlanmak için bekliyor. Add örgütü; Anayasanın değiştirilemez maddeleri için, ulusal yaşam tarzın olan Cumhuriyeti korumak ve kollamak için tek devlet, tek bayrak için görev başına. Misyonuna inanıyor ve güveniyorum. Cumhuriyet kanla ve ırfanla kurulmuştur. Akıl ve bilimle Kemalizm’le yaşatılacaktır. İç ve dış ulus devlete karşı olanlar bunu böyle bilmelidir. Bu toplantı Atatürk Cumhuriyeti için ant içmedir.

* * *

Prof. Dr. D. Ali ERCAN
ADD Genel Başkan Yrd.

14 NİSAN'A NASIL GELİNDİ..VE ŞİMDİ??

Bilindiği gibi Kemalizm "bilimi rehber alan ulus-devlet anlayışı" dır. Türk ulus devletinin bekası, Türk ulusunun, Türk dilinin ve Türk yurdunun korunması ve savunulmasına bağlıdır. Bir Kemalist sadece cumhuriyetçi, laik ve çağdaş değil, aynı zamanda küresel boyutlardaki sömürü güçlerine karşı olmanın, emperyalizme karşı olmanın gereği olarak yurdunu ve dilini de savunan bilinçli bir yurttaştır. Yurdun savunulması, ekonomik değerlerin korunması dediğimiz zaman toprak satışına, cumhuriyetin kazanımları olan ulusal büyük işletmelerin özelleştirme adı altında kamu kontrolundan çıkarılmasına, madenlerimizin, ormanlarımızın ve sularımızın elden çıkarılmasına, çevre tahribatına karşı olmayı anlıyoruz. Bu gün Türkiye için "sömürgeleşmekte olan bir ülke" denmektedir. Bu ifade yanlıştır. Türkiye sömürgeleşmiyor; çünkü zaten tam sömürge olmuş durumdadır. Kasasını IMF nin yasasını da AB'nin düzenlediği bir ülke, 60 yıldan beri sürekli dış ticaret açığı olan bir ülke sömürge değil de nedir? Bakmayınız Türk bayrağının hala sallanıyor olmasına, göstermelik kurumlarına, vs. Öyle bir borç batağına batırılmıştır ki bu ülke, bırakınız 400 milyar doları aşan borcu, borcun faizini bile ödeyemez hale gelmiştir. Türkiye'nin dışarıya her hafta ödediği "haraç" yaklaşık 1 milyar dolardır. Yeni doğmuş bebekler dahil, adam başı borç 5400 dolardır; yani adam başı bir yıllık gelirden fazla! Bakınız, tüm dünyada yıllık ticaret hacmi 12-13 trilyon dolar kadardır. Nüfus artış etkisi çıkarıldıktan sonra yıllık net 1 trilyon dolar kadar artı değer

elde edilir. Tabii ki bu "değer" sömürülen ülkelerden çıkarılan kaymaktır. Demek ki yılda 50 milyar dolarla bu paranın % 5 ini Türkiye'den yürütüyorlar. Oysa Türkiye'nin nüfusu dünya nüfusunun $76/6300 = \% 1,2$ sidir. Haraç verirken bile sömürülen ülkeler ortalamasının 4 katı fazla ödüyoruz. Şimdi soralım bu haraç ödeme sıralamasında hangi "koloni" ya da "sömürge" devlet bizim gerimizdedir? İşte bu yüzden diyorum ki "Türkiye sö-mür-ge-dir." Atatürk zamanında dış ticaretimiz açık vermedi. 1923 te 1 milyon lira olan GSMH enflasyonsuz 10 yıl sonra 1933 te 137 milyon liraya fırlamıştı. Yıllık ortalama %63 lük bir gelişme ekonomi tarihinde görülmemiş bir olaydır. Ama sadece 10. yıl marşımız oldu. Büyük önderin ölümünden sonra 20. yıl 30. yıl...50. yıl marşlarımız olmadı. Arada bir "çoook bööyük" uyduruk başarılarla imza attırdılar, bu ulus bilincinden yoksun halk yığınlarına; güzellik kraliçeliği, futbol şampiyonluğu yada Avrupa şarkı birinciliği, kıkboxs vs ile uyutulurken ülke ayaklarımızın altından kaydı, gitti. Belki 2012 olimpiyatlarını da İstanbul'a verirler; çünkü o zaman yapılacak çok daha büyük ve belki son bir operasyon var (ne operasyonu olduğunu herkes gidişattan çıkarabilmeli) emperyalizmin plan defterinde.. narkozun kuvvetli olması; tabii ki o sihirli demokrasiyle amaca uygun kadroların görev başında olmaları gerek. Dikkat edin yaşamsal önemdeki kararların alındığı yada yasaların çıkarıldığı sıralarda gündemde hep böyle tantanalı başarılar(!) vardır. Bunun yanı sıra ülkemiz maalesef

nerdeyse onarılmaz derecede sosyal bölünmüşlük içersindedir. Bu sosyal bölünmüşlük gelir dağılımındaki adaletsizlikten, eğitim düzeyindeki farklılıklardan çok daha vahim bir ayrışmanın, yeni bir paradigmanın su yüzüne çıkışıdır. Bir tarafta bilinçli, ama sayısal olarak azınlıkta kalan bir ULUS, diğer yanda bilinçsiz fakat sayısal üstünlükte olan HALK ve halkın sayısal çoğunluğunu, inançlarını istismar ederek kullanan devrim karşıtı, Atatürk karşıtları, devrim karşıtları cumhuriyeti adım adım ortadan kaldırma projelerini 60 yıldır azimle uyguluyorlar (aslına bakarsanız cumhuriyetin ilanından bir gün önce, yani 28 Ekim 1923 ten beri). Bu devrim karşıtlarına (bilerek karşı devrimciler demiyorum. Çünkü, onların evrimsel anlamda gelişmişlik düzeyleri devrim yapmaya yeterli değildir.) en büyük destek de, giyim kuşam hal ve hareketlerinden Atatürkçü sanılan ama aslında Avrupalı yaşam tarzını sürdürebilmek için, sadece ve sadece laiklik vurgusuyla (arada bir “çağdaş yaşam” falan da derler ne demekse) rozet, heykel, resim, bayrak, marş, şiir vs sembolleri kullanan, sıkışınca da silahlı kuvvetlere övgüler düzerek M. Kemal Atatürk'ü kalkan olarak kullanan AGO dan [Atatürkçü(lükten) Geçinen Oligarşi] geldi. Onlara gardrop Atatürkçüleri yada tören Atatürkçüleri de diyebiliriz. Onlar asla ulusal olmadılar. Kıbrıs, Irak'taki Türkmenler, Türk dünyası, Türk dili, Türk kültürü, terör, nüfus politikası AGO nun umurunda değildir. Onlar, ezberlerindeki anti-emperyalist, anti-kapitalist söylemlerle, tabir caizse, gaz almasını çok iyi bilirler. Türkiye'nin onurlu, bağımsız ve başı dik halinden bugünkü bağımlı sömürge durumuna gelmesinde AGO nun aymaz politikalarının çok büyük payı vardır. Ülkemizdeki demokrasi oyunu aslında bu iki rakip oligarşinin göstermelik mücadelesinden, el ense çekmelerden başka bir şey değildir.

14 Nisan hareketi işte bu değerlendirmelerin ışığında düşünülüp, uygulamaya konmuş ulusal bir harekettir. 14

Nisan hareketi ile 4 şey hedeflenmişti:

- 1- Tüm dünyaya, özellikle AB ve ABD'ye Türkiye Cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaa azim ve kararlılığımızı göstermek,
- 2- İktidarda olan kadroları, anayasal düzen ve katılımcı demokrasinin kuralları içersinde kalmak kaydı ile seçilmesi gereken cumhurbaşkanının, cumhuriyetimizin temel değerleriyle çelişki ve çatışkı içersinde olmadığını kanıtlamış erdemli bir kişilik olması ve bu seçimin bir dübbittiye getirilemeyeceği konusunda uyarmak,
- 3- Meclis içersinde ve dışarisında olan tüm muhalefete, herşeyden önce ulusal çıkarlarımızı ön planda tutmak ve laik cumhuriyeti korumak yönünde ortak hareket etmenin ve siyasal dağınıklığa, bölünmüşlüğe son vermenin gerekliliğini hatırlatmak,
- 4- Atatürkçü düşünce dernek üyelerinin ve tüm Atatürkçülerin birlikte büyük bir güç olabilecekleri bilincini geliştirmek.

Bu 4 hedefe başarıyla ulaşılmıştır. En sonda, fakat en önemlisi gördüğümüz başarı, bundan sonraki başarılarımızın da güvencesidir. Atatürkçü Düşünce Derneği'nin özverili, yurtsever, Kemalist üyelerinin hareketin başarıya ulaşmasındaki katkıları her türlü övgünün üzerindedir. 14 Nisana katılan her yurttaş, etkinliğin başarısına katkıda bulunan her ADD li için bu tarihi olayın bir parçası olmak şerefi, çocuklarına bırakacağı en büyük mirastır. Türk siyasal tarihinde 14 Nisan bir milattır. Mustafa Kemal'in yolunda yürüyen Türk ulusu kesinlikle ve bedeli ne kadar ağır olursa olsun, bugünkü dar boğazı aşmasını da bilecektir.

* * *

Doç. Dr. Hüner TUNCER
ADD Bilim Danışma Kur. Üyesi

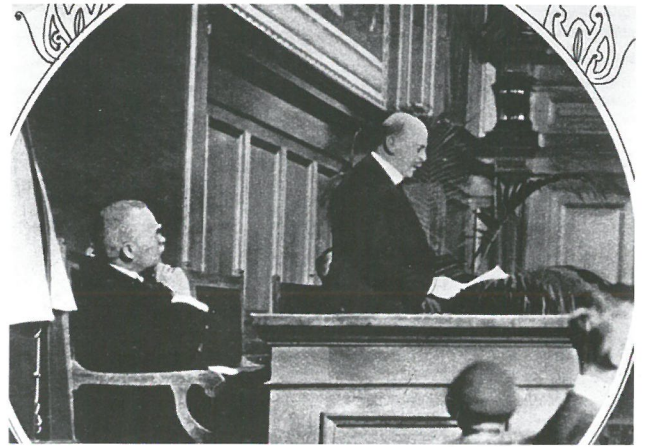

LOZAN UTKUSU

Lozan Barış Antlaşması, Birinci Dünya Savaşı'nı sonuçlandıran antlaşmalardan bugün hâlâ yürürlükte olan tek barış antlaşmasıdır. Bunun nedeni ise, Lozan Barış Antlaşması'nın, yenen ve yenilen devletler arasında değil de, iki yenen taraf arasında akdedilmiş olmasıdır. Barış antlaşmaları, genellikle, yenen tarafın lehine hükümler taşıyan belgelerdir. Bu nedenledir ki, yenilen taraf, ilk fırsatta bu hükümlerden kurtulmak amacıyla, yeniden savaş ortamının doğmasını bekler. Yeni savaşı kazandığı takdirde ise, bu kere, kendi lehine bir barış antlaşmasını kabul ettirmeye çalışır. Böylece, her barış antlaşması, gerçekte, yeni bir savaşın tohumlarını eker. İşte, Lozan'ın farkı buradadır çünkü Lozan Antlaşması'nda taraflardan biri (İtilâf Devletleri) Birinci Dünya Savaşı'nı, diğeri (Türkiye) ise, Kurtuluş Savaşı'nı kazanmıştır.

Lozan'da, "eşit"ler arasında bir diplomasi savaşı söz konusuydu. Lozan'da taraflar arasında sağlanan bu denge, Antlaşma'yı kalıcı kılmıştı. Oysa, 1919'dan sonra imzalanan öteki barış antlaşmaları, 20 yıl sonra daha da büyük bir savaşa yol açtı. Lozan Barış Antlaşması, uluslararası alanda, 1919-1939 arası dönemde savaşa değil, barışa hizmet etmiş olan bir belge olarak tarihe geçmiştir.

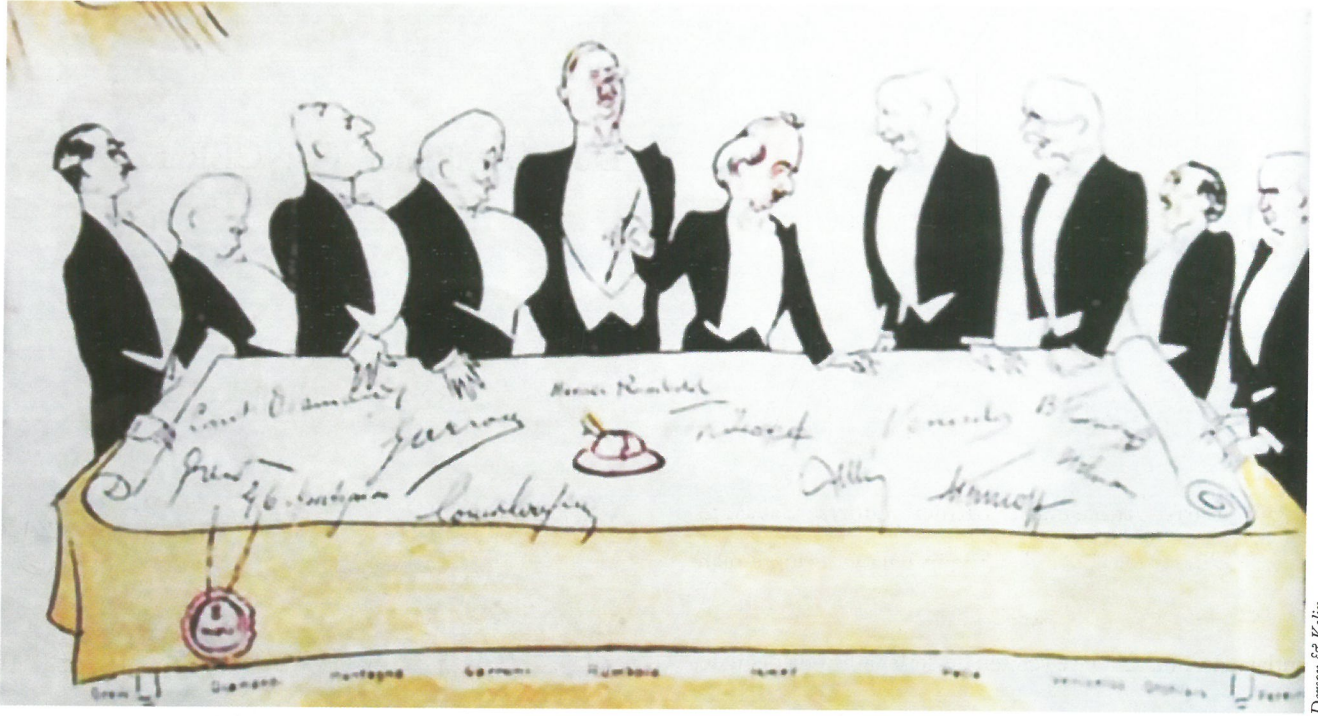
Lozan'ın, Türkiye ve Birinci Dünya Savaşı sonrası dünyası açısından önemini bir yazar şöyle özetlemektedir: "1918 Kasım'ında herhangi bir kimse çıkıp da, bu ölüm

döşegindeki devletle (Türkiye'yle) nihai barışın ancak beş yıl sonra yapılabileceğini söyleseydi; sözlerine inanan olmaz, gülünür geçilirdi. Fakat işte, o inanılmaz şey gerçekleşti."¹

Lozan Konferansı görüşmelerine ilişkin olarak, Mustafa Kemal, Nutuk'ta özetle şunları söylemiştir: "Baylar, mirasçısı olduğumuz Osmanlı Devleti'nin dünya gözünde hiçbir değeri, saygınlığı ve onuru kalmamıştı. Uluslararası hukukun dışında bırakılmıştı. Sanki güdüm ve kısıtlama altına alınmış sayılıyordu.

"Benim, Türk ulusunun varlığı için, bağımsızlığı için, egemenliği için, yüzde yüz elde etmek ve sağlamak zorunda olduğu temel hakların, dünyaca tanınacağına hiç kuşum yoktu. Çünkü, gerçekte bu temel haklar güçle, hakedişle ve eylemli olarak alınmıştı. Konferans masasında istediğimiz, gerçekte elde edilmiş olan hakların, yöntemine göre, yazılıp

onanmasından başka bir şey değildi. İsteklerimiz açıldı ve doğal haklarımıza dayanıyordu. Bundan başka, haklarımızı korumak ve sağlamak için, gücümüz de vardı; gücümüz de yeterliydi. En büyük gücümüz, en güvenilir dayanağımız, ulusal egemenliğimizi elde etmiş, onu eylemli olarak halkın eline vermiş ve halkın elinde tutabileceğimizi yine eylemli olarak kanıtlamış olmamızıdı.

“Baylar, Mondros Ateşkes Anlaşması'ndan sonra, düşman devletler, Türkiye'ye dört kez barış koşulları önermişlerdir. Bunların birincisi, Sevr Tasarısı'dır. Bu tasarı, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce tartışılmaya bile değer görülmemiştir. İkinci barış önerisi, Birinci İnönü Savaşı'ndan sonra toplanan Londra Konferansı'nın bitiminde, 12 Mart 1921'de yapılmıştır. Bu öneri, Sevr Antlaşması'nda bazı değişiklikler yapılmasını öngörmekteyse de, değinilmemiş sorunlarda Sevr Tasarısı'ndaki maddelerin tümünün olduğu gibi bırakıldığını kabul etmek gerekir. Bu öneri, bizce tartışma konusu olmadan, İkinci İnönü Savaşı'nın başlamasıyla sonuçsuz kalmıştır. Üçüncü barış önerisi, 22 Mart 1922'de, yani Sakarya Utkusu'ndan ve Fransızlarla yapılan Ankara

Anlaşması'ndan sonra, Paris'te toplanan İtilâf Devletleri dışişleri bakanlarınca yapılmıştır. Bu öneri de, ulusal amacımızı gerçekleştirecek nitelikten uzaktı. Dördüncü öneri, Lozan Antlaşması'nın imzalanmasıyla sonuçlanan görüşmelere konu olmuştur.

“Sayın Baylar, Lozan Barış Antlaşması'ndaki kuralları, öbür barış önerileriyle daha çok karşılaştırmamızın yersiz olduğu düşüncesindeyim. Bu Antlaşma, Türk ulusuna karşı yüzyıllardan beri hazırlanmış ve Sevr Antlaşması ile tamamlandığı sanılmış, büyük bir yoketme eyleminin (suikastın) kırılıp önlenişini bildirir bir belgedir. Osmanlı tarihinde benzeri görülmemiş bir siyasal utku anıtıdır!”²

Öte yandan, Lozan Konferansı'nda İngiliz Temsilciler Heyeti'nin bir üyesi olarak yer alan Sir Andrew Ryan, Konferans'a ilişkin düşüncelerini şöyle dile getirmişti: “Lozan Konferansı, 1914-1918 Savaşı'ndan sonra, Müttefiklerin düşmanlarıyla karşı karşıya eşit koşullarla tartışmış oldukları ilk toplantıdır. Türklerin gücü şunda idi ki, onların sorumlu liderleri ne yaptıklarını iyi biliyorlar ve yaşamsal saydıkları her nokta için, gerekirse, savaşa atılmayı

göze almış bulunuyorlardı.....

“Bu Konferans'ın iki önemli kişiliği, konferansın ilk aşamasında Lord Curzon, bütün konferans boyunca ise İsmet Paşa'ydı. İsmet Paşa, Lord Curzon'un tam tersiydi. O da zeki olmakla birlikte, zekiliği bir askerinkinden daha ileri değildi. Onun için denilirdi ki, o diplomasiye bir süvari birliği komutanı nitelikleriyle girmişti; gerektiği zaman ileri saldırır, eğer başarı elde edemezse, bütün gücüyle geri çekilirdi. Çok sağır olmakla birlikte, bu sağırılığı duruma göre değiştirdi. Diyorlardı ki, Paşa, işine gelmeyen hususlarda tam anlamıyla sağır kesilirdi.”³

İşte, Lord Curzon'un deyimiyle, bu 'sağır ve cüce adam', Lozan görüşmelerinde haklı olduğu hiçbir konuda ödün vermemiş ve Batılıların isteklerine boyun eğmemişti. İsmet Paşa'nın, tüm Konferans boyunca üzerinde ısrarla durduğu iki nokta, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin tam bağımsız ve diğer devletlerle eşit olmasıydı.

Osmanlı diplomasisinden çok farklı bir anlayışa sahip olan Cumhuriyet diplomasisi, bu farklı diplomasi anlayışını, ilk kez Lozan Barış Konferansı'nda uluslararası topluluğun gözleri önüne sermek fırsatını bulmuştu. Lozan Konferansı'na Türkiye'yi temsil edecek heyetin seçilmesi, önemli bir sorun olarak ortaya çıkmıştı. Konferans'a gidecek Türk temsilcilerinin, her şeyden önce, Batılı devletler karşısında her zaman “boynu bükük” durmaya ve bu devletlerle olan ilişkilerinde ödün vermeye alışmış olan Osmanlı zihniyetinden kendilerini kurtarmış olmaları gerekiyordu. Osmanlı diplomatları, Lozan'da, yeni Türkiye devletini temsil edemezdi çünkü onlar, Avrupa devletleri karşısında hep aşağılık duygusuna kapılmışlar ve kendilerini, Avrupalı devletlerin temsilcileriyle eşit statüde görmemişlerdi. Osmanlı Devleti'ne Batılı devletler tarafından takılan “Hasta Adam” ismi, Osmanlı devlet adamlarını da etkilemiş ve bu kişilerin zihinlerine iyice

yerleşmişti. Bu nedenle de, Osmanlı, “hasta adam”ın zayıf bünyesine uygun önlemlerle, onu biraz daha yaşatmak yöntemi ve politikasını benimsemişti.⁴

Oysa, yeni Türkiye devletinin kurucusu Mustafa Kemal, Lozan'da, Türk temsilcilerinin kendilerini Batılı devletlerin temsilcileriyle eşit görmesini ve bu anlayışla görüşmeleri sürdürmesini istemekteydi. Bu nedenle de, Mustafa Kemal, Lozan'da ülkemizi temsil edecek heyetin başkanını bizzat seçmişti.

İsmet Paşa, yeni Türk diplomat tipinin en seçkin örneğiydi. Lozan Konferansı'nın başlamasının ertelenmesi üzerine, İsmet Paşa'nın, Konferans'a katılacak devletlere gönderdiği nota önemli bir tarihsel belgedir çünkü böylelikle, Türkiye, ilk kez büyük devletlerle aynı tempo üzerinde konuşmaya başladığını göstermiş oluyordu. İsmet Paşa, Lozan Konferansı'nda, hiçbir devletin temsilcisine üstünlük tanımak ya da onlardan aşağı kalmak istemiyordu. Bu nedenle de, İngiltere'nin Temsilcisi Lord Curzon'un Konferans'ı açış nutkunu takiben, protokolda yer almamasına karşın, İsmet Paşa da bir konuşma yapmış ve böylece, daha ilk günden itibaren Türkiye'nin davasını, azimli ve kararlı bir biçimde tüm dünyanın gözleri önüne sermişti.⁵

Atatürk'ün önderliğindeki Türkiye, Lozan'da, bağımsızlığını ve egemenliğini tehdit eden konularda, Büyük Güçlere herhangi bir ödün vermeksizin, davasının haklılığını ve yasallığını onurlu bir biçimde savunabilmiş ve görüşlerini karşısındakilere kabul ettirebilmesini bilmiştir. Acaba bugün de yeniden 'Lozan ruhu'na sahip olamaz mıyız?..

1- Ömer Kürkçüoğlu, “70. Yılında Lozan Barış Antlaşması”, *Görüş Dergisi*, No.10, Temmuz 1993, s. 73.

2- Hıfız Veldet Velidedeoğlu, basıma hazırlayan, Gazi Mustafa Kemal Atatürk, *Söylev*, Cilt I-II, 19. Baskı, İstanbul, Çağdaş Yayınları, Ekim 1990, ss. 398-403

3- Andrew Ryan, *The Last of the Dragomans*, London, 1951, s. 174.

4- Padişah II. Abdülhamit ve Meşrutiyet döneminin değerli bir siyaset adamı olan Rıfat Paşa, Lozan'da İsmet Paşa'nın yaptıklarından ve söylediklerinden bahisle; bunları çok takdir etmekle beraber, “bunların yüzde birini biz bunlara söyleyemez ve yapamazdık. Karakterimiz buna uygun değildi” demek suretiyle, Osmanlı diplomasisine egemen düşünce biçiminin bir örneğini vermişti. Bkz.: M. Cemil, Lozan, C. 2, İstanbul, Ahmet İhsan Matbaası, 1933, s. 5.

5- Ali Naci Karacan, Lozan, İstanbul, Latin Matbaası, 1971, ss. 112-113.

Prof. Dr. Fatih HİLMİOĞLU
İnönü Üniversitesi Rektörü
ADD GYK Üyesi

CUMHURİYET MİTINGLERİ

14 Nisan'da Ankara'da başlayan, İstanbul ve İzmir'in dışında da bazı illerimizde gerçekleştirilen ve kimi değerlendirmelere göre tarihin en büyük mitingleri olarak tanımlanan "Cumhuriyet Mitinglerinin", Cumhuriyet tarihimizin en önemli olayları içerisinde yer alacağı kuşkusuzdur.

Bu mitingleri herhangi bir sivil toplum örgütünün veya siyasal partilerin mitinglerinden çok farklı olarak değerlendirmek gerekir. Sivil toplum örgütü veya siyasal parti mitingleri, söz konusu örgütlerin temsil ettiği üyelerinin yararına olup, doğrudan toplumun tümünü ilgilendirmez. 2007'nin Nisan ve Mayıs ayı içerisinde gerçekleştirilen Cumhuriyet Mitingleri ise ülkemizin tümünü ve ulusal varlığımızı ilgilendiren tarihi olaylardır. Atatürkçü Düşünce Derneği'nin öncülüğünde, yüzlerce sivil toplum örgütünün katılımıyla gerçekleşen bu mitingler, bir derneğin veya sivil toplum örgütlerinin gücünü çok aşarak, tıpkı 1919'larda gerçekleşen mitingler gibi bir halk hareketine dönüşmüştür. "Cumhuriyet Mitingi" adı, halk tarafından içtenlikle benimsenmiştir. Cumhuriyetimizin değerleri, meydanlarda toplanan milyonlarca insanın ortak muhafaza ve müdafaa noktası olmuştur.

Cumhuriyetin bizim için anlamı

Sömürgeci güçlerin yeryüzünü parselleme ve paylaşma

amacıyla gerçekleştirdikleri I. Dünya Savaşı sonucunda, Osmanlı İmparatorluğu yenilmiş ve ülkemizi parçalayarak yok eden Mondros Mütarekesi'ne imza atılmıştır. 19 Mayıs 1919'da, Yüce ATATÜRK'ün önderliğinde, Türk Ulusunun varını yoğunu ortaya koyarak vermiş olduğu milli mücadele sonucu bugünkü sınırlarımıza kavuşulmuş ve bunu takiben gerçekleştirilen bir dizi devrimler ile çağdaş bir devlet; "Türkiye Cumhuriyeti" kurulmuştur.

Cumhuriyetin ilanı, Türklerin binlerce yıllık tarihindeki en önemli dönüm noktasıdır. Böylece, biz Türkler, binlerce yıllık tarihimiz boyunca ilk kez belli bir zümreye, dinsel otoriteye veya babadan oğula geçen saltanat düzenine dayalı bir devlet yönetim anlayışı yerine, doğrudan halk egemenliğine dayalı devlet yönetimine kavuştuk. Cumhuriyetin ilanını takiben çağdaş bir toplum yaratılması için gerçekleştirilen devrimler Cumhuriyetle özdeşleşti. Bu nedenle Cumhuriyet, diğer ülkelerde sadece bir devlet yönetim şeklinin ifadesi iken, bizim için sadece bir devlet yönetim şekli olmanın çok ötesinde, varlık sebebimiz ve yaşam biçimimiz olmuştur. Şöyle ki;

Bizim için Cumhuriyet

- Fetihlere dayalı, yayılmacı devlet anlayışından; milli sınırların değişmezliği esasına,
- Saldırgan devlet anlayışından; "Yurtta Barış, Dünyada

Barış" ilkesine,

- Sömürgeci; bağımsızlığa,
- Kölelikten; özgürlüğe
- Hanedan yönetiminden; halk yönetimine,
- Yerel egemenliklerden; ulus devlet yapısına,
- Teokratik devlet yapısından; laik devlet yapısına,
- Ümmetçilikten; ulusçuluğa
- Dogmatik eğitimden; akıl ve bilim eksenli çağdaş eğitime,
- Kulluktan; vatandaşlığa,
- Arapça ve Farsça'dan oluşan Osmanlıca'dan; Türkçe'ye,
- Arap Alfabesinden; Latin Alfabesine,
- Kılık-kıyafet açısından; uygar dünyanın benimsediği giyim tarzına,
- Ortaçağ düşünce yapısından; çağdaş uygarlığı hedefleyen düşünce yapısına,

geçişin adıdır.

Bütün bu değişimlerin, dönüşümlerin ve devrimlerin adı; Cumhuriyettir, Atatürkçü düşünce sistemidir. Atatürkçü Düşünce Sistemi, Cumhuriyet kavramı ile; Cumhuriyet ise Atatürkçü Düşünce Sistemi ile özdeşleşmiştir. Yaşadığımız coğrafyada, ülkemizin ve ulusumuzun bağımsız bir devlet olarak varlığını sürdürebilmesi, ancak bu kavramların geçerli kılınması ile mümkündür.

Cumhuriyetimizin temel kuruluş felsefesinden birisi olan, ulusal birliğimiz, "Ne Mutlu Türküm Diyene" sözünde somutlaşmıştır. Bu sözün artık geçerli olduğunu kabul etmemek, bu coğrafyada onlarca etnik devletçiğin kurulması sonucunu doğurur. Keza, Cumhuriyetimizin temel kuruluş felsefesinden birisi olan laiklik ilkesinin sulandırılması, içinin boşaltılması veya bu ilkenin reddedilmesi, yaşadığımız coğrafyada onlarca dini devletçikleri ortaya çıkarır. Bu durumların gerçekleşmesi Türkiye Cumhuriyeti Devletinin varlığını fiilen sona erdirdir. Bu nedenle Cumhuriyetimize yönelik tehditlerin, doğrudan varlığımıza yönelik tehditler olarak algılanması gerekir.

Mitinglerin nedeni ve anlamı

Cumhuriyetimizin kuruluşu ile birlikte başlayan Cumhuriyet karşıtı iç ve dış hareketler, YÜCE ATATÜRK'ün aramızdan ayrılışı olan 1938'e kadar, onun ödün vermez kişiliği ve kesin kararlılığı sayesinde büyük oranda etkisiz kalmıştı. Ancak bu tarihten sonra ülkemiz üzerindeki Sevr emelleri hiçbir zaman bitmeyen sömürgeci dış güçlerle yapılan uluslararası anlaşmalar ile bağımsızlığımız zedelendi. Ülkemizdeki Cumhuriyet karşıtı odaklar sömürgeci güçlerle işbirliği yaparak eğitim, ekonomik ve siyasal alanda büyük güç kazandı.

Emperyalizmin taşeronu Cumhuriyet karşıtı bu güçler, özellikle 1980'den sonra iki farklı alanda kendisini gösterdi: Etnik bölücülük ve laiklik karşıtı irticai gelişme.

Önceleri iki farklı kulvarda faaliyet gösteren bu güçler, daha sonra aralarında işbirliği yaparak her alanda Cumhuriyetimizi çok ciddi boyutlarda tehdit eder hale geldiler.

Bütün bu kötüye gidişler ve içinde bulunduğumuz hazin durum, ülkemizin aydınları, üniversitelerimiz ve sınırlı sayıda bazı basın yayın organları tarafından, yıllarca bıkmadan ve usanmadan, büyük bir sabırla, bilimsel toplantılarla, konferanslarla, sempozyumlarla, panellerle, kitap, makale ve diğer yazılarla halkımıza anlatıldı. 1980 öncesi kısır sağ-sol çatışmaları ve 1980'le birlikte başlayan depolitizasyon sürecinin yaratmış olduğu toplumsal atalet, üniversitelerimizin ve aydınlılarımızın vermiş olduğu mücadele ile ortadan kalktı. Türk ulusunun büyük bir çoğunluğu; özellikle de kadınlarımız ve gençlerimiz, Cumhuriyetimizin, dolayısıyla varlığımızın ne denli büyük bir tehdit altında olduğunu bütün çıplaklığıyla gördü. Hiçbir siyasal oluşumun yeterince göremediği bu tehdit algılamasını doğrudan kendi algılamasıyla meydanlara taşıdı. Ve böylece tarihin en büyük mitingleri gerçekleşti.

Bu mitinglerde en önemli vurgu, Cumhuriyetimizin temel niteliklerinden birisi ve aynı zamanda Atatürkçü düşünce sisteminin de omurgası olan laiklik ilkesine idi. Ancak esas vurgunun laiklik ilkesine yapılmasının yanı sıra, bu meydanlarda Cumhuriyetimizin bizim için ifade ettiği, yukarıda bahsedilen bütün anlamlarının da dile getirildiğini kabul etmek gerekir.

ATATÜRK'ün resimleri ve Türk bayrakları ile dolu, ATATÜRK'ün bayraklaştığı, bayrağın ATATÜRK'leştiği, milyonların oluşturduğu mitinglerde bütün dünyaya tek bir

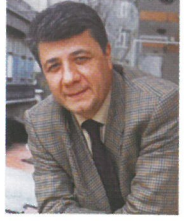
mesaj verilmiştir: Türk Ulusu, Cumhuriyetinden, Cumhuriyetle özdeşleşmiş Atatürkçü Düşünce Sisteminden asla ayrılmayacaktır!

Tarihimiz boyunca en zayıf anımız olan 1919'da dünyanın bütün güçlü ülkelerinin saldırıları altında, Türklerin tarihten silinmesi noktasına gelindiği bir anda; bir tek ATATÜRK'ün bütün bir ulusu arkasına alarak vermiş olduğu mücadele ve kazandığı başarı, dünya tarihinin kaydettiği en onurlu savaştır. Şimdi, Cumhuriyet tarihimizin en bunalımlı dönemini yaşadığımız bu süreçte; meydanlardan bütün dünyaya haykıran milyonlarca ATATÜRK ile savaştık ve kazanacak bir güç hiç olabilir mi?

Gelecekte Cumhuriyet tarihimizin 1938'den sonraki dönemi değerlendirilirken 2007 Cumhuriyet Mitingleri bir milat olarak kaydedilecektir. Bu miladi olay, Cumhuriyetin bütün kurumlarında ve bireylerinde Atatürkçü Düşünce Sisteminin yeniden egemen olacağının güvencesi olmuştur.

* * *

Mustafa BALBAY
Cumhuriyet Gazetesi Yazarı

SU KAVGASI

Şu sözler yeni ithal ettiğimiz ekonominin her şeyinden sorumlu Devlet Bakanı Mehmet Şimşek'e ait:

"Anayasa değişikliği, ekonomik reformlar açısından da büyük önem taşıyor. Günümüz koşullarına uygun anayasal düzenlemelere gidersek, küresel ölçekte rekabet edebilecek bir ekonomiyi oluşturmamız daha kolay olacaktır."

Anayasa değişikliğinin sadece ulusal ölçekte değil, uluslararası alanda da hedeflerinin olduğu açık. Şimşek'in hedef olarak gösterdiklerine elbette diyeceğimiz yok. Her sağduyulu yurttaşın istediği, ülke ekonomisinin çok sağlam zeminde olması ve küresel güce dönüşmesi... Ancak, mevcut anayasanın hangi maddesi bunu engelledi, merak ediyoruz!

Endişemiz o ki; Şimşek'in daha önce görev yaptığı kurumların da arzusu, Türkiye'nin tümüyle dış pazarlara açık, kendi iç refleksi zayıf, uluslararası kurumların kolay yönetip yönlendirebileceği bir ülke olması...

Bu hale gelmenin adı küresel güç değil, küresel güçlerin pazarı olmaktır!

Şimşek, mevcut anayasada yer alan kimi ulusal karar mekanizmalarının tümüyle kaldırılmasından söz ediyor olmalı...

Küresel güçlerin pazarı olma yolunda ilerlediğimiz konulardan biri; başlıkta vurguladığımız su... Çok uluslu şirketler, Türkiye'nin içme suyundaki iç pazarını adım adım

ele geçiriyorlar. Bu durumun devamı Türkiye'nin temiz su kaynaklarının tümüyle yabancıların eline geçmesidir.

Örneğin Uludağ; acaba bu büyük su kaynağımızın ne kadarı yabancı firmaların fiili denetimindedir?

Neredeyse tümü...

İçme suyu pazarının tamamlanmasından sonra hedef şu:

Türkiye'nin tüm su kaynaklarının AB ve benzeri uluslararası kuruluşlar tarafından yönetilmesi...

Dünya Bankası'nın bu konuda hazırladığı raporu DSİ'nin ve bu kurumdan sorumlu bakanın da çok iyi "özümlediği" anlaşılıyor. Perde gerisindeki hazırlıklar gösteriyor ki, önümüzdeki günlerde Dünya Bankası'nın çizdiği harita doğrultusunda yeni yasal düzenlemeler yapılacak. Bunu engelleyecek bir anayasa hükmü de olmayacağına göre, iş tamam demektir!

Türkiye'nin 21. yüzyıl koşullarına uyarlanması halinde küresel güç olabilecek pek çok kurumu, satılarak ya da parçalanarak yok edildi. Bir zamanlar TEK vardı, 3'e 5'e bölüp bitirdiler... Bir zamanlar TPAO vardı, aramayla işletmeyi birbirinde ayırıp işlevsizleştirdiler...

Şimdi sıra DSİ'de...

Su, 21. yüzyılın başlıca konusu olacak. Türkiye sanıldığı gibi su zengini bir ülke değil. Bir ülkenin su zengini olabilmesi için kişi başına yılda 8 bin metreküp su düşmesi gerekiyor. Oysa bizde 2 bin metreküp bile değil.

Dünyada, insanların hem kişisel su tüketim miktarı artıyor hem nüfus artıyor. Buna karşılık su kaynakları da kuraklık, kirlenme ve benzer nedenlerle azalıyor.

Örneğin, 1900'lerin başında dünya nüfusu 1.5 milyar iken kişi başına su tüketimi yılda 350 metreküptü. 2000'lerin başında dünya nüfusu 6 milyarı geçti, kişi başına tüketilen su 700 metreküpe çıktı.

Bu denklemin ucu şudur:

Su kavgası!

Pek çok ülke şimdiden bunun hazırlığını yapıyor, kendine göre önlem alıyor. Kavgı konularının başında sınır aşan sular gelecek. Dünyada 214 sınır aşan büyük akarsu var. 69'u Amerika'da, 57'si Afrika'da, 48'i Avrupa'da, 40'ı Asya'da.

Biz de Meriç'ten Dicle-Fırat'a kadar bu halkanın içindeyiz.

Şimdiden bunun planlarını yapacağımıza, yapılmış planların parçası olmaya doğru gidiyoruz!

* * *

Dursun YILDIZ
Su Politikası Uzmanı
USİAD Genel Başkan Danışmanı

ULUSAL STRATEJİK KAYNAĞIMIZ : SU VE KÜRESEL SU YÖNETİMİ !

GİRİŞ

Su kaynaklarının yönetimi bir ülkede gelişme ve kalkınma ile doğrudan ilişkili olan sektörler açısından çok önemli anahtar bir rol oynar. Bu özelliği ile bir anlamda ülke kalkınmasının başlıca itici gücü olur. Ülkemizin sınırlarının %22'sinin nehirlerden oluşması ve brüt su potansiyelimizin %36'sının sınıraşan su havzalarında yer alması su kaynaklarımızın geliştirilmesini ve yönetimini aynı zamanda stratejik öneme sahip kılmaktadır.

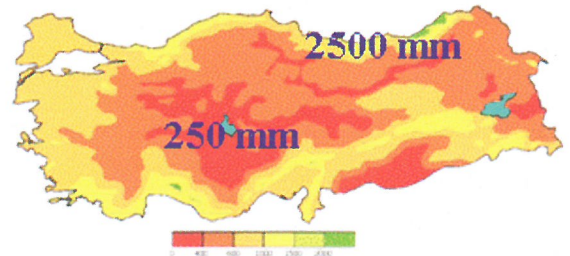
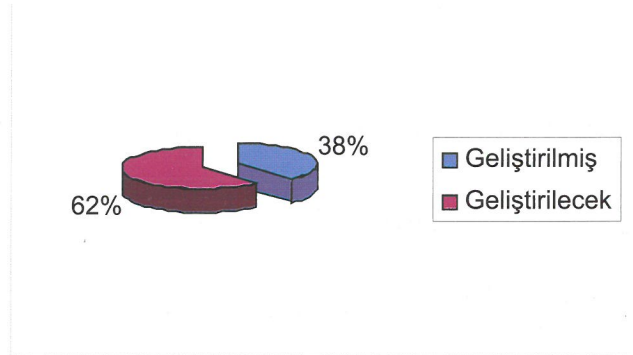
Son yıllarda doğal dengenin bozulması sonucu olarak ortaya çıkan olumsuz gelişmeler ve hızla artan nüfus, mevcut toprak ve su kaynaklarını daha akılcı, ekonomik ve etkin kullanılmasını zorunlu kılmaktadır. Bu da su kaynaklarımızın havza bazında sürdürülebilir yönetimine yönelik bir ulusal su politikasına ve uygulama araçlarına olan ihtiyacımızı ortaya koymaktadır.

Su Potansiyelimiz ve Sektörel Su Kullanımı

Yarı kurak bir iklim kuşağında yer alan ülkemizde yağış yılda ortalama 501 milyar m3 suya tekabül etmektedir. Yıllık ortalama yağış miktarı ülke genelinde 250 mm den 2500 mm ye kadar değişmektedir. Ülkemizin toplam yenilenebilir yeraltı ve yerüstü su potansiyeli brüt 234 milyar m3'dür. Günümüz teknik ve ekonomik şartları

çerçevesinde, tüketilebilecek toplam su potansiyeli ise 98 milyar m3 yerüstü, 12 milyar m3'ü de yeraltı suyu potansiyeli olmak üzere, yılda ortalama 112 milyar m3'tür. Ancak bu miktar, Harita 1 de de görüldüğü gibi bölgesel ve mevsimsel olarak dengesiz bir şekilde dağılmaktadır.

Grafik:1 Teknik ve Ekonomik Olarak Geliştirilebilecek Su Kaynaklarımızın Durumu

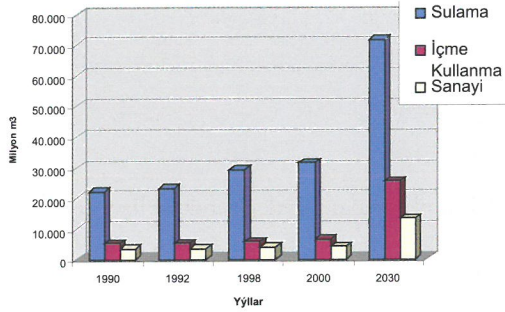

Harita: 1. Ülkemizdeki Yağışların Dağılımı

Bugüne kadar, mevcut su potansiyelimiz olan 112 milyar

m³'lük suyumuzun %38'i geliştirilerek kullanıma sunulmuştur. Geriye kalan yıllık 67 milyar m³'lük su potansiyelimiz ise halen kullanılamamaktadır.

2005 yılı itibariyle, sulama sektöründe 31 milyar m³ içme suyu sektöründe 7,1 milyar m³, sanayide 4,9 milyar m³ olmak üzere, toplam 43 milyar m³ su tüketilmiştir. Halen su kaynaklarımızın % 75 'i tarımda, %15'i içme ve kullanma suyu olarak %10'u ise sanayi suyu olarak kullanılmaktadır. sulama suyunun toplam kullanım içindeki oranının uygun teknolojiler kullanılarak 2030 yılında %65'e düşürülmesi hedeflenmektedir. (Bkz. Şekil 1)

Şekil 1 Ülkemizde Sektörlere Göre Su Kullanımı

Su Kaynakları Yönetiminde Küresel Yaklaşımlar

1977 yılındaki Mar del Plata Konferansı' su yönetiminin uluslararası kamuoyunun gündeminde yer almasını sağlayan konferans olmuştur. Bu ve bunu takip eden diğer konferanslar sonunda su yönetimi gelişmiş ülkeler ile küresel şirketler için 1990'lı yılların başlıca gündem maddelerinden biri olmuştur. 20. Yüzyılın son çeyreği içerisinde gelişen ve suyu metalaştıran yaklaşım sonucunda dünya nüfusunun yaklaşık olarak %5'inin kullandığı suyun yönetimi artık ulusötesi şirketler tarafından yapılmaktadır. Bugüne değin birçok ülkede özel su şirketleri işletmeye girmiş ve su hizmetlerinin bir bölümü özelleştirilmiştir

21. Yüzyıl, dünya genelinde ve özellikle azgelişmiş ülkelerde su kaynaklarının nasıl yönetileceği üzerine uzun erimli strateji belirleme çabaları ile açılmıştır. 2000 yılında Den Haag'da yapılan İkinci Dünya Su Formunda ise, BM, Dünya Bankası ve bazı su şirketleri tarafından küresel ölçekte su hizmetlerinin özelleştirilmesi hızının artırılması önerisi yapılmıştır. 2002 yılı Eylül ayında Birleşmiş Milletler (BM) Rio+10 Zirve Konferansı (2002) ile, 2005 Sürdürülebilir Kalkınma Komisyonu Konferansı'nın önemli konularından biri azgelişmiş ülkeleri doğrudan etkisi altına alacak biçimde su yönetimi konusu olmuştur. Gelişmiş ülkeler ile küresel su şirketleri uluslararası ölçekteki bu ve benzeri toplantılardan kendi çıkarları doğrultusunda kararlar çıkarabilmek amacıyla çeşitli toplantılar düzenlemiş ve teknolojilerinin tanıtımını yapmıştır.

Özetle bu politikalar çerçevesinde su kaynakları, ekonomik değer olarak tanımlanan piyasa malı haline getirilerek küresel ticarete konu edilmektedir. Ancak hızla yaygınlaşan küresel su politikalarına karşın, özellikle gelişmekte olan ülkeler suyun hala sosyal değerini vurgulamakta, gerçek su fiyatlamasına ve tam maliyetli sisteme sosyal gerekçelerle karşı çıkmaktadır.

Suyun Küresel Ticareti

Suyun sermaye tarafından küresel düzeyde kontrol altına alınması için imzalanan en önemli anlaşma ise, 1994 yılında DTÖ'yü oluşturan anlaşmalardan biri olarak imzalanan ilk çok taraflı olma özelliğindeki Hizmet Ticareti Genel Anlaşması (GATS)dır. GATS Anlaşmasının 2000 yılı Ocak ayından buyana sürdürülen genişletilme ve derinleştirme müzakerelerinin 11 ana gündem maddesinden biri "Su iletim sistemleri, enerji ve atık su işleme" olmuştur.

GATS anlaşması ile suyun işlenmesi ve iletimi hizmetlerinin serbest piyasa koşullarında gerçekleştirilmesi kabul edilmiş ve su Dünya Ticaret Örgütü sistemi ve hukukunun güvencesinde en önemli ticari kar alanlarından biri yapılmıştır.

“Bugün dünya nüfusunun yalnızca %5'i suyu ulusötesi şirketlerden satın aldığı halde, bu şirketlerin yıllık gelirleri dünya petrol ticaretinin yıllık gelirinin yarısına ulaşmış durumdadır.

Bu büyük kârlılık potansiyeli, ulusötesi şirketlerin suyu Dünya Ticaret Örgütü Hizmet Ticareti Genel Anlaşması(WTO-GATS) üzerinden ticarileştirme çabalarını daha anlaşılır kılmaktadır. Dünyaca ünlü Fortune dergisinin Mayıs 2000 sayısında su endüstrisinin küresel trendi ile ilgili “20. Yüzyılda Petrol, devletler ve şirketler için ne ifade ettiyse, 21. Yüzyılda da ulusların varlık düzeyini belirleyecek, değerli bir meta olan su aynı değerde olacaktır.”

öngörüsü yapılarak: şirketler bu alana davet edilmiştir.(Su Raporu 2007).

Aynı tarihte uzmanların su endüstrisi için yaptıkları yıllık gelir tahminleri ise 400 milyar \$ ile petrol gelirlerinin %40'ı ya da dünya ilaç sanayisinin üçte biri düzeyindeydi. Ancak, dikkat edilmesi gereken ve ayırt edici özelliğe sahip olan en önemli husus, suyun satışından elde edilen bu devasa gelirin dünya nüfusunun yalnızca %5'inden sağlandığı gerçeği. 1998 yılında, bu kez Dünya Bankası'nca hazırlanan bir raporda ise su piyasasının 800 milyar \$'a yükselmesinin beklendiği açıklandı. Fakat Dünya Bankası, 2005 yılında su piyasasının büyüme hedefini revize ettiklerini ve yeni tahminlerin 1 trilyon \$'ı aştığını açıklamıştır (Yıldız 2007).

Yaşanan bu gelişmeler insan yaşamının vazgeçilmez unsuru olarak toplumsal bir değer olan suyun artık ekonomik bir değer ve kar alanı olarak tanımlamakta olduğunu ortaya

koymaktadır. Suyun küresel ticareti ulusötesi şirketlerce su kaynakları üzerinde serbestçe yatırım ve işletme yapılabilmesi için 'yatırımcı hakları' GATS ve uluslararası anlaşmalarda güvence altına alınmaktadır. Su kaynaklarının ulusötesi şirketlerin doğrudan yatırım - işletme - alanı olması ve suyun serbestçe küresel ticarete konu edilmesi, her ülkede öncelikle su yönetiminde kamunun etkisinin azaltılması anlamına gelmektedir. Günümüzde, dünyanın pek çok yerinde su, mülkiyeti ve işletmeciliği ile birlikte kamu yönetiminin tekelindedir. Bu yönetim modelinde su, düşük maliyetle sübvansé edilerek ödeme gücüne bakılmaksızın toplumsal yaşamın gereksinimlerini koşulsuz karşılama ilkesine göre sunulmaktadır. Ulusötesi şirketler bu yönetim modelinin kaldırılmasını ve suyun tüm maliyeti hesaba katılarak, piyasa fiyatlama sistemi üzerinden sunulmasını istemektedir. Böyle bir işleyişi en iyi yapacak olan yönetim modelinin kamuda değil piyasada; kamu işletmelerince değil özel şirketlerce yürütüleceği ileri sürülmektedir.

Su Kaynakları Yönetimi Açısından Ülkemizde Durum

Hidrolojik açıdan 26 akarsu havzasına bölünmüş olan Ülkemizde su ve toprak kaynaklarının geliştirilmesi alanında faaliyetler yürüten birçok kurum ve kuruluş bulunmaktadır. Bu durum, suyun gözlenmesi, değerlendirilmesi ve yönetimi aşamalarında çeşitli sorunlara neden olmaktadır.

Pek çok kurum ve kuruluşun yer aldığı bu yapı içerisinde en önemli rol, DSİ Genel Müdürlüğü'ne düşmektedir. Çevreyle ilgili mevzuatların yürürlüğe konulmasıyla birlikte çevresel konuların yönlendirilmesi ve denetlenmesi görevi Çevre Bakanlığı'nda toplanmıştır.

Ülkemizde, su kaynakları yönetimiyle bağlantılı konuların DSİ faaliyetlerini yakından ilgilendirdiğinden, su

kaynaklarının havza ve ülke bazında yönetilmesinde eşgüdüm işlevi DSİ Genel Müdürlüğünce bir ölçüde kendiliğinden yerine getirilmektedir. Ancak, sürdürülebilir kalkınmanın bütün yönleriyle yaşama geçirilebilmesi için suyun toplu yönetimiyle ilgili bütün unsurların somut olarak tanımlanması gereklidir. Bu bağlamda, yukarıda belirtilen nedenlerle ve ülke geçekleri gözönünde bulundurularak, DSİ merkezli bir entegrasyona gidilmelidir.

Su kaynaklarının yönetiminde önemli bir deneyim kazanan ülkemizde en göze çarpan özellik, merkezi planlamadır. Bu amaçla hazırlanan 5 yıllık kalkınma planlarında, bütün doğal kaynakların çeşitli sektörler arasında en uygun dağılımının sağlanması öngörülür. Kamu yatırımları açısından, ülkemizde su sektörü, diğer sektörler arasında en büyük paya sahiptir. Bu nedenle su kaynakları geliştirme projeleri ülke ekonomisi için hayati öneme sahiptir. Türkiye'nin idari, sosyal ve ekonomik yapısı çerçevesinde ilgili kurumsal yapılaşma ve faaliyetlere bakıldığında, su kaynakları yönetiminin büyük ölçüde su kullanımlarına yönelik taleplere uyarlanmış olduğu görülür.

Ülkemizde Su Kullanımı

Ülkemizde iklimsel koşullar zamansal ve uzaysal olarak oldukça değişkenlik göstermektedir. Kuraklık ve taşkın sık sık yaşanan olaylardandır. Bu nedenle, su gereksinimlerinin karşılanabilmesi için suyun planlı ve verimli yönetimi önem kazanmaktadır.

Diğer yandan, ülkemiz hızlı bir kalkınma süreci içinde olup, kırsal kesimden şehirlere göç sorunu devam etmektedir. Nüfus artışı oranı yüksektir. Bu nedenlerle hızla artan su talebinin, yeni su kaynakları projeleri geliştirmek yoluyla karşılanması konusunda çeşitli zorluklar yaşanmaktadır. Bu durum, su kaynakları projelerinin yatırımı, işletilmesi ve yönetiminde sistem performansının artırılması ve

verimliliğin sağlanmasını zorunlu kılmaktadır. Bunun için de su kaynakları yönetiminde kurumsal yapıda düzenlemelerle birlikte yeni yönetim stratejilerinin ve uygulama tekniklerinin kullanılması gereklidir. Buradaki en önemli husus bu düzenleme strateji ve tekniklerin ülkemize özgü koşullar ve ulusal çıkarlarımız dikkate alınarak tesbit edilmesidir.

Diğer yandan, su ekonomik ve sosyal bir doğal kaynak olup, çeşitli sektörlerin gereksinimleri arasında geçiş yapma özelliğine sahiptir. Suyun bölgesel olarak kıt bir kaynak oluşu nedeniyle, tarıma ayrılan su, nüfus artışı ile sanayileşmenin artmasına paralel olarak azalma gösterecek ve bu eğilimin giderek artacaktır. Bundan dolayı suyu daha verimli kullanabilecek modern sulama sistemlerinin uygulanmasına ihtiyaç duyulmaktadır. Sulama suyunun verimli kullanılabilmesi için çalışmaların havza bazında ele alınması, havza su verim ve tüketim dengesinin yeni teknolojik bilgilerin çerçevesinde kurulması gerekir.

Yarı-kurak bir iklimde sahip ülkemizde sulamanın önemi büyüktür. İklim değişiminin olumsuz etkilerini en aza indiregebilmek için, su kaynaklarını düzenleyecek, depolama tesislerine ve sulama yatırımlarına ihtiyaç vardır. Ancak bu yatırımların havza bazında belirli bir bütünlük içinde ve sektörel gereksinimler gözönünde bulundurularak yapılmalıdır. Bazı durumlarda havza ile sınırlı kalmak da yeterli olmamaktadır. Şöyle ki, mevcut su kaynaklarının düzenlenirken, havza bazında su gereksinimleri ele alındığında, bazı havzalarda su fazlası varken, bazı havzalarda da su yetersizliği bulunmaktadır. Bu durum havzalararası su taşınımını gündeme getirmektedir. Bu gibi durumlar, havzalarüstü ulusal bir ölçekte merkezi planlamayı zorunlu kılmaktadır. Ülkemizde su kaynaklarının gözlenmesi, planlanması, değerlendirilmesi, kullanımı ve yönetilmesinde DSİ Genel Müdürlüğü dışında diğer kurum ve kuruluşların da belirli konularda yetkilendirilmiş olmaları, su yönetiminde bütüncüllüğü

bozarken, bu kargaşa ortamına da neden olmaktadır.

Sonuç ve Öneriler

Ülkemizde teknik ve ekonomik olarak geliştirebileceğimiz su kaynaklarımızın %62'sinden hala yararlanabilmiş değiliz. Bu nedenle su kaynaklarımızın hızlı bir şekilde planlı ve verimli bir şekilde geliştirilmesi ve yönetimi büyük önem taşımaktadır. Bu konuyu önemli kılan bir diğer etken ise; gelişmiş ülkelerin ve küresel şirketlerin 20. Yüzyıl'ın son çeyreğinde dünya genelinde ve özellikle azgelişmiş ülkelerde su kaynaklarının nasıl yönetileceği üzerine belirlenen ve önerilen stratejilerdir. Bu kapsamda ülkemizde de öncelikle kurumsal yapıdaki düzenlemelerle başlayan bazı hareketlilikler yaşanmaktadır.

Örneğin, yaklaşık bir sene önce Dünya Bankası uzmanları tarafından DPT ve Su Kaynaklarının Geliştirilmesi ile ilgili kurum ve kuruluşlarla yapılan kapsamlı görüşmeler ve araştırmalar sonrasında bir rapor hazırlanmıştır. Bu raporda çok çarpıcı değerlendirmeler ve iddialara yer verilmiştir (World Bank 2006).

Dünya Bankası uzmanları tarafından hazırlanan ve ülkemiz için yeni bir su kaynakları yönetim modeli de öneren raporda ayrıca; yeni çıkartılacak olan su kanununun; rapordaki su kaynakları entegre yönetim şemasına ve AB Su Çerçeve Direktifindeki prensiplere uygun olarak hazırlanması gereğine vurgu yapılmaktadır.

Bu hızlı gelişmeler karşısında yapılması gereken öncelikli iş; yaşanan bu gelişmeleri bilgiye dayalı analizlerle büyük bütünün tüm parçalarını bir araya getirerek incelemektir. Yıllardır Devlet Planlama Teşkilatı'nın Kalkınma Planı raporlarında yer alan öneriler ve bu alanda yaşadığımız deneyim ve birikimlerimiz ülkemizin özgün koşulları ve ulusal çıkarlarımız doğrultusunda kendimize ait bir su kaynakları yönetim modelini ortaya çıkartmaya yetecek düzeydedir. Bu model oluşturulurken, uluslararası

SU YÖNETİMİ

reçetelerdeki denenmiş modellerin ulusal çıkarlarımıza aykırı düşmeden sistemdeki verimliliği arttırmaya yönelik olumlu yanlarının alınmasından hiçbir kuşku duyulmamalıdır.

Ülkemizde su yönetimi kurumsal yapısının yeniden yapılandırılması çok önemli ve acil bir konu olarak yıllardır önümüzde durmaktadır. Bu konuda ilgili kurumlar tarafından bugüne değin kayda değer hiçbir çalışma yapılmamıştır. Bunun sonucunda bugün ortaya çıkan durumun faturası sadece "ithal reçete model" öneren finans çevrelerine çıkartılmamalıdır. Her açıdan "ithal reçete yönetim modellerine" mahkum olmamanın temel şartı, kendi modelimizi oluşturacak veya uygun bir modeli kendi çıkarlarımızı gözeterek kullanacak kadar bilgili, deneyimli, donanımlı ve yurtsever olmaktır.

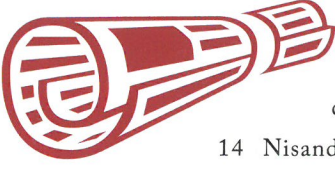
Bu ulusal sistemin kurulması için öncelikle, havza bazında, mevcut ve gelecekteki ihtiyaçlara göre su bilançolarının hazırlanması gerekmektedir. Havza bazında, suyun tahsisi ve yeniden kullanımı esaslarını belirleyecek havza yönetim birimlerinin, DSİ Genel Müdürlüğünün eşgüdümünde teknik ve kurumsal anlamda oluşturulmasına gereksinim

vardır. DSİ Genel Müdürlüğü, sahip olduğu teknik potansiyel ve su kaynakları alanında kazandığı deneyimlerle, suyun havza bazında toplu olarak yönetilmesini sağlayacak bu eşgüdüm görevini yerine getirebilecek yeterliliğe sahiptir. Ancak, bu eşgüdümün istenilen düzeyde olabilmesi için mevcut yasal boşlukların giderilmesi gerekmektedir. Hazırlanmakta olan su yasasının bu alanda büyük deneyim ve birikime sahip kamu kurumlarımızın merkezi planlama ve kontrol yapısını güçlendirerek sürdürmesine yönelik maddeler taşıması büyük önem taşımaktadır. Ayrıca su kaynaklarımızı geliştirme projelerimizin AB Su çerçeve direktifindeki aşırı çevre duyarlılığına ve sınıraşan su havzalarımızın yönetimi konusundaki önerilere feda edilmemesi gerekmektedir.

Kaynaklar:

- YILDIZ Dursun (Ed.) 2007 Su Raporu "Ulusal Su Politikası İhtiyacımız" Ulusal Sanayici ve İşadamları Derneği USİAD Raporu. 2007 İstanbul.
DSİ, İstatistiki Bilgiler, 2007
World Bank "Irrigation and Water Resource with a Focus on Irrigation Prioritisation and Management- July 2006" ESW Economic Sector Work Study. Working Paper. Water Resources and Institutions, Turkey.
Burton, J. Integrated River Basin Management, International Workshop of River Basin Management, 1999, The Netherlands
GÜLER, Birgül. A. (Ed). 1999 Su Hizmetleri Yönetimi Genel Yapı. TODAİE .Yerel Yönetimler Araştırma ve Eğitim Merkezi. No: 9 Ankara 1999

* * *

Dünya , Türk Ulusu'nun
Cumhuriyet ve laiklik
direnişinden ilham alıyor...

14 Nisanda kadınların ve gençlerin

çoğunluğu oluşturduğu geniş halk kitlelerinin, onurlu ve cesur haykışı, dünya basınında geniş yer bulurken, dünya halklarının da kendilerini sorgulamalarına neden oldu. Önemli görsel ve yazılı basın yayın kuruluşlarının internetteki haber sitelerinde yer alan 29 Nisan'daki izleyici yorumları, Türk halkının kitlesel ve onurlu tercihlerinin, dünya halklarını derinden etkileyerek, ilham kaynağı olduğunun da adeta bir kanıtı. İşte bu yorumlardan bazıları:

If we could just get the Iraqi people to follow the same passion as Turkey, we would be out of there as fast as we could load the planes
a n d s h i p s .

Eger Iraklılarda, Türklerdeki gibi bir heyecan olsaydı, uçaklarımızı ve gemilerimizi hemen çekmemiz gerekirdi .

Go Turks! Standing up to the "towel head" regime is impressive and necessary for that reason. Stay modern, and stay in touch with civil liberties! I'm proud of Turkey..they are not hickens!!

Türkler devam edin. Havlu kafalı rejime karşı duruşunuz hem gerekli hem de etkileyici ve ilham verici. Modern ve medeni dünyaya olan bağınız konusunda ısrarcı olun. Türkiye ile gurur duymak gerek. Onlar korkak değiller...!!

I can only dream of the day when huge numbers of secular Americans demonstrate against the radical Christianists that continue to rule their "god"forsaken country.

Türklerin aksine, Amerika'da milyonlarca insanın devletimizi ele geçiren radikal hiristyanlar aleyhine bir protesto gösterisi düzenleyebileceklerini sadece hayal edebilirim.

Admire the Turks. Contrary, we had friends in the military stationed in England who say that the "born again" movement within the military ranks right now is "suffocating" them, even though they are devout Christians. Although it isn't written, military wives are "expected" to be a part of this and if not, the implied threat is that their husbands will suffer the consequences.

We have to be inspired by Turks. This just isn't right, and seems to be exactly what we are supposed to be fighting against like Turks.

Türklerle saygı duyuyorum. Orada olanların aksine, İngiltere'de orduda görevli arkadaşlarımın "Yeniden doğuş (evenjalist)" hareketine inanmanın rütbe belirlemede etkin olduğunu ve bunaltıcı bir baskı olduğunu biliyorum. Bu kural yazılı olmasa da, ordu mensuplarının hanımlarından da aynı yönde davranışlar bekleniyor, aksi takdirde, kocaları için hiç de iyi şeyler olmayacağını biliyorlar. Türklerden ilham almalıyız. İngiltere'de olanlar tek kelimeyle çok yanlış şeyler. Türkler gibi biz de bu baskıcı politikalara karşı çıkmalıyız.

Very promising for Turkey . Too bad other countries like US and UK don't denounce organized religion in favor of secular leadership. It is better not to forget that the single largest institutional cause of death and torture in human history is organized religion, beginning with christianity.

Türkiye'de olanlar çok ümit verici. Laik devlet yönetimini, organize dinci eğilimlere tercih etmeyen ABD ve İngiltere gibi ülkelerin bu vaziyetlerini açığa çıkarmamaları çok kötü. İnsanlık tarihinde, organize ve kurumsal cinayet ve işkencelerin Hristiyanlığın başlangıcı ile birlikte oluştuğunu unutmamak gerek.

Man, I wish we would return to having a "secular" military and government again too. Religious fanatics are killing our personal freedoms here in America and negatively effecting our military decisions abroad IMO. It's time to get religion out of government & the military and back to being a personal family matter once again in America

Bizim de laik bir ordu ve devlet yapısına yeniden geri dönmemizi ne kadar çok isterdim. Dinci radikaller, burada Amerika'da kişisel özgürlüklerimizi ve denizaşırı askeri hareketlerimizi olumsuz yönde etkiliyor. Artık dini hükümetin içinden çıkartmanın zamanı gelmedi mi?

I am a Catholic, but that doesn't mean that I want a return to the days of Ceasaro-papism. Likewise , 99% of Turks are Muslim. A

secular constitution does not mean that religion is not an important facit of social life. Yet they stand alone in the Moslem world with their support of religious freedom. Isn't it perfect? I think history will provethe wisdom of Turks decision.

Ben bir katoligim. Ama bu Sezar-papa rejimine geri dönmek istediğim anlamına gelmez. %99'u Müslüman olan Türklerin sahip olduğu Laik bir anayasa, dinin sosyal yapı içinde önemini yoksaymaz. Müslüman dünyada, dini özgürlüklerin önünde bir engel yaratmayarak tek başlarına durabiliyorlar. Bu mükemmel değil mi? Tarih, Türklerin bu kararlığının ne kadar akıllıca olduğunu bir gün kanıtlayacaktır.

Turkey's struggle is EXACTLY why we fight in IRAQ..they are simply farther down this path...I believe citizens of the US must struggle the same in our homeland...

Türkiye'nin mücadelesi, tam olarak Irak'ta uğruna mücadele etmemiz gereken şeydir. Aynı şekilde aynı mücadeleyi Amerikalılar kendi ülkelerinde de göstermeliler .

Good to hear that secular Turks are braver than secular Americans.

Laik Türklerin, Laik Amerikalılardan daha cesur olmalarını duymaktan memnun oldum.

This shows that people can take care of their own country. Turkey doesn't need American tanks rolling down their streets to take charge, and throw out militant Islamics. Neither does Iraq. Let the people control their own country.

Bu, toplumların kendi kaderlerine sahip çıkabileceklerini göstermiştir. Türklerin laik ve özgür toplum taleplerini yerine getirmek ve radikal dincileri kovmak için Amerikan tanklarına ihtiyacı yok. Bırakın insanlar kendi ülkelerinin geleceğine kendileri karar versinler.

I think the secular Turks are heroic and commendable. .. of the same spirit as our fore fathers...

Bir zamanlar ülkemizi kuran atalarımız gibi, Laik Türkler hem kahraman hem de övülmeye değer .

Other Middle Eastern people had better wake up and fight back against Muslims wishing to enslave them. And Americans had better wake up also!

Diğer Ortadoğu ülkelerindeki Müslümanlar da, Türklerden örnek almalı ve ayağa kalkıp savaşmalı. Bu Amerikalılar için de geçerli.

We are inspired by thousands of woman walking for secular and free society. I wish we could have the same courage and enthusiasm in Algeria.

Binlerce kadının özgür toplum ve laiklik için yürüyüşü bize ilham verdi. Keşke Cezayir'de de sizin gibi cesur ve mücadeleci olabilseydik.

But if secular marchers demonstrated against the people trying to impose a religious government in the United States, they'd be hated by most of the media.

Laikler Amerikalılar dinci hükümetin istifasını istemek için protesto eyleminde bulunsalardı, Amerikan basını onlardan nefret ederdi.

Good for these Turks! It's nice to see reasonable people in the Middle East -- at least they're braver than our own American liberals

Türkler ne iyi bir şey yapmış. Ortadoğu' da akıllı ve makul insanlar olduğunu bilmek ne kadar güzel. En azından, Amerikalı liberallerden daha cesur oldukları kesin.

Good job, Turks!

Türkler iyi iş yaptı.

Bu görüşler, 29-30 Nisan tarihleri arasında, CBS, USA Today , NY Times, AL JAZZERA ve The Independent'in internet sitelerinden derlenmiştir.

Gökhan GÜLER
Atatürkçü Düşünce Derneği
KKTC Şube Başkanı

KIYI BANKACILIĞI, RUSYA VE GKRY'NİN AB ÜYELİĞİ

"Rus mafyası yıllardır Güney Kıbrıs'ta kayıtlı Rus KIYI BANKALARI aracılığıyla KARA PARA akıyor ve BİLMESİ GEREKEN herkes bu durumu biliyor ve göz yumuyor! Rusya'nın Güney Kıbrıs'ta kıyı bankacılığı aracılığı ile kara para aklamasına 1 Mayıs 2004 tarihi öncesinde ve sonrasında Avrupa Birliği neden müdahale etmemiştir? AB hala bu duruma karşı neden esnek davranmaktadır?

GKRY Başkanı Tasos Papadapulos'un ortak olduğu hukuk ve danışmanlık şirketi geçmişte ve günümüzde kaç tane KIYI BANKASINA danışmanlık hizmeti vermiştir ve vermeye devam etmektedir?

Tasos Papadapulos Kıyı Bankacılık sisteminin neresindedir? Güney Kıbrıs'ta T. Papadapulos'un oğlunun da içersine karıştığı ve kısa bir süre önce yaşanan Kıyı Bankacılık sistemine bağlı yolsuzluk unutuldu mu? Papadapulos ailesi Kıyı Bankacılık işi yapanlarla sarmaş dolaş durumdadır. Peki Avrupa Birliği bu duruma neden taraf olmuştur ve görmezlikten gelmektedir? Bu konuyu hiç düşündünüz mü ? AB ne yapmaya çalışıyor? Neye ve kime hizmet ediyor?

Rusya Güney Kıbrıs'ın Avrupa Birliği'ne üye olması nedeni ile bundan sonra ne yapmayı planlıyor? Ruslar kıyı bankalarını Güney Kıbrıs'tan nereye taşımayı düşünüyor?

Suriye bir alternatif olarak düşünülmekte midir?

BİRİLERİNE GÖRE KIBRIS, gelecekte yüzen bir KIYI BANKACILIK MERKEZİNE dönüştürülmek isteniyor. Kıbrıs, ağırlıklı olarak Virgine adaları gibi, Cayman adaları gibi, (off-shore) kıyı bankacılığı hesapların açıldığı, kumar faaliyetlerinin yürütüldüğü bir ada olarak değerlendiriliyor. Kıbrıs'ın Doğu Akdeniz'de bulunması, Süveyş Kanalı'na, İsrail'e, diğer kilit mevkiideki bölgelere yakınlığı, askeri bir önem atfedilmesini de meydana getiriyor. Kıbrıs bir yanıyla da, neredeyse kara parçası şeklinde örgütlenmiş bir uçak gemisi olarak görülmektedir. Ama diğer yanıyla da dünya ölçeğinde ışık hızıyla dolaşan ve günlük cirosu trilyonlarca doları bulan finansal ağın ihtiyaç duyduğu yapılardan da biri olarak görülüyor!

BİRİLERİNE GÖRE KIBRIS, hızla (off-shore) kıyı bankacılığı hesapların yoğunlaştığı, dünya finansal şebekesinin vergi cenneti olarak değerlendireceği, turizm potansiyelinden yararlanılacak, giderek uygun kongre turizminin gelişeceği, bölge ülkelerindeki zenginlerin pisliklerini boşaltacağı, kumardan fuhuşa kadar birçok alanda belki yeni yapılanmalara gidilecek uygun bir üs olarak, bir yeryüzü cenneti olarak değerlendiriliyor! Gelecekte Kıbrıs kıyı bankacılığı, çok uluslu şirketlere sağladığı vergi kolaylıkları ve Ortadoğu, Doğu Akdeniz eksenli askeri stratejik yapılanmasıyla bölgede çok uluslu

sermayenin de, kirli para trafiğinin de gözde merkezlerinden biri haline gelmesi hesaplanıyor!

GKRY'nin Küba ile ne ilişkisi olabilir? Yakın zamanda, Fener Rum Patrikhanesi Küba'ya bir ziyaret yapmış. Son okuduğum bir çalışmada ise, Ukrayna'da, yabancı sermaye olarak, GKRY, ABD'den sonra ikinci sırada gelmektedir. O zaman bütün bunların anlamı nedir?

İki kutuplu dönemde, SSCB'nin, kendisini Batı Avrupa ve Türkiye üzerinden tehdit eden füzelere karşılık olarak Küba'ya füze yerleştirmek istediği, ancak bunda başarılı olamadığı herkesin bildiği bir konudur. Meşhur 1962 Küba Krizi...

1990'lı yılların başına dönüp, SSCB'nin dağılması ile ortaya çıkan kaotik ortamda, ciddi bir Rus sermayesinin ülke dışına kaçtığını hatırlayalım. Rus sermayesinin gittiği yerlerden biri de GKRY'dir. Ada'nın güneyindeki (off-shore) kıyı bankalarının ve deniz taşımacılık şirketlerinin en az yarısı Ruslar'a aittir.

Bu durumda, GKRY'nin dış açılımlarını ve yurt dışındaki varlığını biraz da Ruslar açısından görmek gerekmez mi?

Ruslar, 1962'de bütün dünyaya mahcup olup Küba'dan döndükten sonra, şimdi Slav-Ortodoks aracılığı ile Fener Rum Patrikhanesi üzerinden ve görünürde GKRY orijinli sermaye üzerinden Küba'ya yönelmiş gözükmektedir. ABD'nin ana karasının, örtülü bir şekilde Ruslar tarafından kuşatılmakta olduğunu söylemek mümkündür. Aynı şey, yine görünürde GKRY orijinli sermaye üzerinden Ukrayna için de söz konusudur. Çünkü Moskova'nın pan-slavik kimliğinin sancak taşıyıcısı olabilmesi için Ukrayna'nın Moskova'nın yanında ve kontrolünde olması gerekmektedir.

Avrupa Birliği tüm olup biteni bilerek görmesine karşın neden bu şekilde hareket etmektedir? Güney Kıbrıs'ın KARA PARA temizleme organizasyonunda hala daha yer almasına neden göz yummaya devam etmektedir? Rusya Güney Kıbrıs'ta faaliyette bulunan kıyı bankalarını önümüzdeki süreçte nereye taşımayı planlamaktadır?

* * *

Mürüvvet KELEŞ
Atatürkçü Düşünce Derneği
Balıkesir Şube Başkanı

MUCİZEYİ YAŞAMAK

Yıl 2004 tüm şubelerde olduğu gibi yönetimin oluşması zor. Zorluklar arasında yönetim kurulu oluşturuldu. Yönetim çalışmalarına başladık. Ödemeler var. 4 Milyar da borç var. Borcu beklemeye aldık....

Nuran Altınel'in döneminde alınmış 80 metre karelik bir arsamız var. Arsayı değerlendirmek amacıyla yola çıktım. Arkadaşlarıma arsamıza inşaat yapalım dediğim zaman onlara şaka gibi geldi güldüler. Halbuki ben çok ciddiydim.

Mühendis olan üyelerimizle görüşüldü. Projelerimizi ücret alamadan çizimleri kararlaştırıldı. İnşaat mühendisi üyemiz Nafiz Özatalay bizi çok güzel yönlendirdi.

Belediye Başkanımız ruhsat alımında ve sonrasında yapılması gerekeni yaptı. Eğitim binası olunca ruhsat ücreti çok düşük alındı.

Bu çalışmalar yapılırken, diğer taraftan inşaatımızı nasıl yapacağımızı planlamaya başladık. "Bir kürek harç, bir tuğlada sizden olsun" İMECEYLE yapalım parolam beğenildi. Hemen yazıp, inşaatı asıldı. Bunun çok yararını gördük.

Sonra bize 1000'er YTL 500 YTL verebileceklerin, listelerini tanıdıklarımdan başlamak üzere çıkardım. Üyelerimizden 50 YTL vererek, 500 YTL'yi tamamlamak

isteyenler oldu. Bunu uyguladık. Çünkü bize 500 YTL ve üstünü vermek isteyenlere onur tablosu hazırlayıp, isimlerini yazarak duvara asma güvencesi verdik. Sonra malzeme bağışında bulunacakların listelerini hazırlamaya başladık. Yardım etmek istediği halde yardım edemeyenlere "Yardım edemezsen, yardım yapacakları bize yönlendir" kampanyası başlattık.

Tüm çalışmalar süresinde ADD bir bütün olarak çalıştı. Bizden önceki yönetim, yeni yönetim ve gelecek yönetim olmak üzere sen ben yok BİZ varız dedik.

Yazılı görsel basın BİZE çok destek verdi. Balıkesirliler yardımlarının yerine ulaştığını görünce de yardımlarını arttırdılar.

Ziyaret ettiğimiz, telefon ettiğimiz hiçbir kurum ve kuruluştan, kişilerden olumsuz bir yanıt almadık. Çabalarımız takdirle karşılandı.

İnşaatı yaparız dediğim andan itibaren hiç umutsuzluğa kapılmadım. Çevreme de devamlı başaracağımız dedim. Arkadaşlarımdan gözlerindeki olumsuz, umutsuz bakış beni hiç etkilemedi. Yapacağımıza çok inanmış ve güvenmiştim. Her gün saat 10:00'dan 18:00'e kadar bazen 20:00'e kadar dernekte çalıştığım oldu. İşlerin izlenmesi ne kadar yapıldığının kontrol edilmesi çok önemliydi. Başarıya, işbirliği ve tek yürek olarak çalışmak sonucunda

ulaşmıştır.

İnşaat yükseldikçe arkadaşlarımın gözlerindeki umutsuzluk ifadesi ışıltıya dönüştü. Bu arada bazı kararlar aldım. Yaptığım büyük işleri küçük dedikodularla gölgeleme gölgelenmesine asla fırsat verme!Sabırlı,hoşgörülü olmayı bunun başarıyı getireceğini asla unutma!Başarıyı lider kazandırır görüşünden ayrılma!

Tüm çalışmalarımızda odaların,derneklerin çoğu yanımızda oldu.Sayın Valimiz,Garnizon Komutanlığımız,Belediye Başkanımız,DSİ Müdürümüz pek çok kurum ve kuruluş yanımızda odu destek verdi.

Böylece bir inanılmazı başardık. Atatürkçülük adına eğitim veren 5 katlı bir evimiz oldu..Burası tüm halka ve sivil toplum kuruluşlarına açık hizmet vermeye başladı.

Böylece 30 Mayıs 2005'te önceki Genel Başkanımız Sayın Ertuğrul Kazancının katılımıyla temelini attığımız inşaatımızın 30 Mayıs 2007'de Sayın Genel Başkanımız Şener Eruygur'un katılımıyla açılışını yapmış olduk. Miting gibi bir açılış yapıldı. Davul,zurna yoğun bir coşku vardı.

Yerel ve ulusal basında açılışımız yer aldı

- Kuvay-i Milliye karargahı açıldı.
- ADD açılış töreninde birlik beraberlik ve coşku vardı.

* * *

Yeni Şubelerimiz

Eylül Ayında Yeni Açılan

Şubelerimiz

Akbük / AYDIN

Çardak / DENİZLİ

Güney / DENİZLİ

Kale / DENİZLİ

Merkez / BİTLİS

Haymana / ANKARA

Serik / ANTALYA

Eylül Ayında Açılan

Temsilciliklerimiz

Ürgüp / Nevşehir

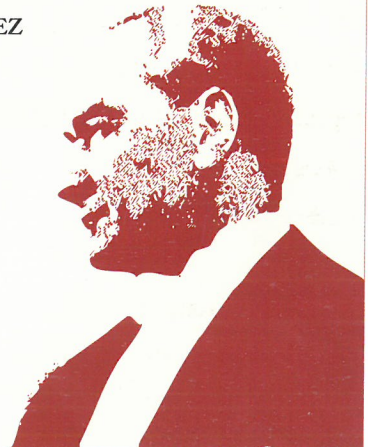
Emirgazi / KONYA

Gercüs / BATMAN

Perşembe / ORDU

ARAMIZA HOŞGELDİNİZ DİYOR,
BAŞARILAR DİLİYORUZ.

ADD GENEL MERKEZ

Öner TANIK
ADD Gençlik Kolları Başkanı

BÜYÜK TAARRUZUN 83. YILINDA KOCATEPE GENÇLİK KAMPI:

MÜCADELEDE KARARLILIĞIN İFADESİ

ADD Gençlik kolları örgütlenmesinin daha kalıcı ve sağlam temeller üzerinde inşa edilmesi sürecinde yapılması planlanan Kocatepe Gençlik Kampı, 23-26 Ağustos 2007 tarihleri arasında Afyonkarahisar şubemizin ev sahipliğinde gerçekleştirildi. ADD'nin kuruluşundan bu yana yapılan ilk gençlik kampı olma özelliğini taşıyan çalışmaya, 43 şubeden 135 genç katıldı.

Büyük Taarruzun 85.yıldönümünde tarihi mekanda, atalarımızın yaşadıklarını bir nebze olsun hissedebilmek genç arkadaşlarımız için unutulmaz bir deneyim oldu. Ulusal tarih bilincini aşılama, yurdun dört bir yanından gelen gençler arasında dayanışmayı arttırmak ve eğitim seminerleri ile bilgi düzeyini yükseltmek amacıyla yapılan kampta belirlenen hedefe büyük ölçüde ulaşıldı.

Kocatepe'yi gören bir düzlükte, çadırlarda kalarak yaptığımız kamp boyunca, gündüzün en sıcaklığını ve gecenin en soğukunu gördük. Doğanın alışkın olmayanlar için zorladığı koşullar karşısında, nerede, ne için olduğumuzun bilinciyle hareket ettik. Paylaşmanın, dayanışmanın tadına vardık. Telefon, televizyon, bilgisayar, rahat bir koltuk yada sıcak bir yatak olmadan da yaşanabildiğini anladık. Küresel ekonomi ve teknolojiyle birlikte hızla uzaklaştığımız değerlerimizi yeniden ortaya çıkardık. Cumhurbaşkanlığı seçim sürecinde Kocatepe eteklerinde bir araya gelen 135 Atatürk genci, sanki birbirlerini kırk yıldır tanıyormuş gibi

yakın ve samimi duygularla kenetlenmiş, Nazım'ın dizelerinde ifade ettiği duyguları yaşıyordu:

“ve yıldızlar öyle ışıltılı, öyle ferahtılar ki Şayak Kalpaklı Adam nasıl ve ne zaman geleceğini bilmeden güzel, rahat günlere inanıyordu”

Üç gün boyunca hiç sönmeyen kamp ateşi etrafında, o parlak yıldızların altında yapılan sohbetler, söylenen türküler ve eylem planlarıyla güzel ve rahat günlere olan inancımızı tazeledik

Özetle Kamp Günlüğü

Kampın birinci günü çadır kurma ve kamp alanında gerekli düzenlemeleri sağlamakla geçti. Aynı gece yakılan ateşin etrafında hep beraber şarkılar, türküler söylendi. İkinci gün

sabah erkenden uyanarak spor yapıldı ve ardından kahvaltıya geçildi. Kahvaltının ardından Sayın Prof. Dr. Alpaslan Işıklı tarafından “Çağdaş Türkiye'nin Temel Sorunları Hakkında Atatürkçü Çözüm Önerileri” konulu seminer verildi.

Işıklı: “Kemalizm'in gündemde bu kadar yer almasının nedeni emperyalizmin dünyaya giydirmeye çalıştığı deli gömleğine karşı çıkmasıdır” diyerek, “Kemalizm neoliberalizme, yani vahşi kapitalizme karşıdır, Kemalizme yeni ve özgürlükçü değil diyerek saldırıyor, sosyal devlete karşı adeta cihat başlatıyorlar” dedi.

Öğle yemeğinin ardından ikinci seminere geçildi. “Tam Bağımsızlığın Dayandığı Temel İlkeler ve Çağdaş Uygulama Esasları” başlıklı seminer, TUMÖD Genel Sekreteri Sayın Suay Karaman, ADD Genel Sekreter Yardımcısı Sayın Abdurrahman Kurtaslan ve AES Genel Başkanı Sayın Cansel Güven tarafından verildi.

Seminer de özellikle “bağımsızlığın her alanda tam bağımsız olmakla sağlanabileceği ve siyasal, kültürel, ekonomik bağımsızlığın birbirinden ayrı tutulamayacağı” üzerinde duruldu. Seminerle dışında kalan serbest zamanlarda satranç turnuvası, voleybol, futbol, müzik, çevre gezileri gibi etkinlikler yapıldı. Aynı gün son seminer Gençlik Kolları Genel Başkanı Sayın Öner Tanık tarafından Gençlik Kollarının Yeniden Yapılanması konusunda verildi ve gençlik kollarının çalışma planı üzerinde duruldu. Örgütlenme stratejisi üzerinde geleceğe dönük somut adımlar atıldı.

Kampın üçüncü günü Genel Başkanımız Sayın Şener Eruygur ve Genel Başkan Yardımcımız Sayın Ali Ercan kampı ziyaret ettiler. ADD GYK Üyesi Sayın Metin Kuzugüdenlioğlu ve Sayın Suay Karaman'ın konuşmacı olduğu Büyük Taarruzun Planlanması ve İcrası konulu

seminerde Genel Başkanımız da yaklaşık bir saat süren bir konuşma yaptı ve “Atatürkçülük Atatürk gibi davranmak demektir. Sadece söylemde kalmayacağız, başaracağımıza inanacağız, Atatürk'te en zor koşullarda yurt ve ulus sevgisini kaybetmemiştir, milletine güven vermiştir” diyerek, büyük taarruzun icrasını harita üzerinde anlattı.

Son seminer ise ,ADD Bilim Danışma Kurulu Üyesi Sayın Fethi Karaduman tarafından, Atatürk İlke Ve Devrimleri konusunda verildi.

“Kocatepe'den Mehmetçiğe Mektuplar” etkinliğinde yazılan duygu yüklü mektuplar, resmi internet sitesinde yayınlandı ve ayrıca doğuda görev yapan bazı birliklerimize gönderildi.

Kampın son gecesinde, sabaha karşı 04:00'da ADD tişörtlerini giyerek, bayraklarımızla Zafer Yolu üzerine çıktık ve Kocatepe'ye yürüyen Zafer Yürüyüşçülerini ellerimizde bayraklarla, dilimizde “Atatürk Gençliği Görev Başında” sloganlarıyla selamladık.

Ardından Kocatepe'ye kadar yürüyerek orada yapılan törene katıldık. Çeşitli karalama kampanyaları, olumsuz haberler ve bazı olanaksızlıklara rağmen kamp dönüşünde katılımcılar tarafından yapılan yorumlarda, kampın her yıl yapılması ve süresinin daha uzun tutulması gerektiği ifade edildi. Bir arkadaşımızın, “yanan ateşin etrafında otururken isten kaçıyorduk, meğer üzerimize isle beraber dostlukta sinmiş” şeklindeki ifadesi ve diğer bir arkadaşımızın “orada üşümeyi bile özledik” şeklindeki ifadeleri her şeyi anlatmaya yetiyor.

Sözün özü, Kocatepe Gençlik Kampından çıkan sonuç, ADD Gençliğinin her koşulda yılmadan, yorulmadan mücadele etmekteki kararlılığıdır.

Av. Saim SEZEN
ADD GYK Üyesi

İDEOLOJİ NEDİR? KEMALİZM İDEOLOJİ MİDİR ?

Yaşadığımız süreçte emperyalizmin metropol ülkeleri AB ve ABD' nin resmi sözcüleri bir yandan Kemalizm'in tarihe gömülmesi ve bunun için her türlü yol ve yöntemin kullanılması gerektiğini dünyaya açıklarken, diğer yandan Kemalizm'in ideoloji olup olmadığı konusunda tartışma yaratmak istiyorlar.

Emperyalist ülkelerin söylem ve eylemlerini anlamak mümkündür.Çünkü onlar bu günleri ve gelecekleri için Kemalizm'i en tehlikeli düşünce olarak algılıyorlar. Bu anlamda onu üstü örtülü ,eski terimle zımni de olsa tehlikeli bir ideoloji olarak kabul ediyorlar. Bu kabul nedeni iledir ki kendilerine uysal biçimde boyun eğecek ılımlı İslâm ve benzeri ideolojiler önermeyi sürdürüyorlar. En yetkin ve yeğin saydıkları adamlarını bu işle uğraşmak üzere görevlendiriyorlar. Daha da öte bu önermelerini dünya kamu oyuna sunacak ve savunacak parlak görünümlü sözcüleri ve kalem erbabını kiralayıp besliyorlar. Bu beslemelere propaganda yapma ve beyin yıkama etkinliklerini sürdürebilmeleri için gerekli ortamı sunuyor ve sınırsız olanaklarla destekliyorlar.Her türden basın yayın organından ve kitle iletişim aracından yararlanmalarını sağlıyorlar. Dürüstçe söylemek gerekirse onlar da görevlerini hakkıyla yerine getiriyorlar. Sezar'ın hakkı Sezar'a...

Mustafa Kemal'in ülkesinde de Kemalizm'in ideoloji olup

olmadığı tartışılıyor.

Kemalizm'in ideoloji olup olmadığı konusundaki tartışmanın bir tarafı besleme sözcüler ve kalemşörler, diğer tarafı da bunları yanıtlamak zorunda kalan yurtseverler. Bir tarafı düşüncesinden ve canından başka gücü olmayan bir avuç Kemalist ve onları destekleyen Türk halkı ve mazlum dünya , diğer tarafı tüm ekonomik kaynakları, kamuoyu oluşturan tüm araç ve dizgeleri elinde bulunduran ve Kemalizm'le mücadele için kullanan, Kemalizm'i tarihe gömmeye yemin eden tüm emperyalist dünya ve onların paralı uşakları.

Kemalizm' in ideoloji olup olmadığı konusunda varılacak yargıyı en sona bırakarak ve sorunun tarafı olarak öncelikle tarafsız biçimde ideoloji terimini açıklamak ve Kemalizm' in tarihsel gelişimini ve niteliklerini ortaya koymak gerekmektedir.

İdeolojinin sözlüklerde ki açıklaması şöyle;

Siyasal ya da toplumsal bir öğreti oluşturan ,bir hükümetin,bir partinin,bir toplumsal sınıfın davranışlarına yön veren politik, hukuksal, bilimsel, dinsel, felsefi, moral estetik düşünceler bütünü.(Türkçe Sözlük Dil Derneği-1.Baskı.Ankara-1998)

Siyasi, hukuksal, dinsel, etik, estetik, felsefi görüşler ve

düşünceler bütünü.(Sosyal yayınlar-Materyalist Felsefe Sözlüğü.İst.1972)

Topluma yön veren düşünce dizgesi.(Orhan Hançerlioğlu-Felsefe Sözlüğü,2.baskı.Ankara-1973)

İdeoloji Siyasi ve ya toplumsal bir doktrin meydana getiren ve bir hükümetin,bir partinin ,bir sosyal sınıfın vb.. hareketlerine yön veren düşünce ve görüşler sistemi.(Meydan Larousse)

Tartışmaya taraf olan sözde düşünürlerin bilinçli olarak,ama yanlış bir bilinçle gerçekleştirdiği bir süreçtir ideoloji. "Onlara göre ister kendisinin ister kendisinden öncekilerin düşüncesi olsun, ondan saf düşüncenin içeriğini ve biçimini çıkarır ve yalnızca düşünce gereçleri ile uğraşır. İşin temeline bakmadan bu gereçleri düşünceden çıkmış sayar ve daha uzaklarda düşünceden bağımsız kökenleri olup olmadığını araştırmak zahmetine katlanmaz. Düşüncenin aracılığı ile gerçekleşen her insan eylemi, ona, temelini düşünceye dayamış olarak görünür. Bu baylar ekonomik olgular tarafından yaratılır yaratılmaz her tarihsel etkenin, kendisinin de bir etki yarattığını ve kendi nedenlerine etken olabileceği olgusunu maksatlı olarak, unutuyorlar."(F.Engels). Bu yazılanlar yalnızca düşünme işine kafa yoranlar için geçerlidir. Paralı propaganda ajanları düşünme zahmetine bile katlanmazlar, aldıkları emir doğrultusunda ve para karşılığında beyin yıkama tekniklerini kullanarak bu tip düşünürlerin düşüncelerini kamuoyuna şırınga ederler. Bu kimliktekiler tartışmanın dışındadırlar.

Bu bilimsel ideoloji anlayışının karşısında yer alan bilimsel ideoloji insanın kılğısal (pratik) eylemleriyle oluşur ve kılğısal(pratik) eylemlerine yol gösterir. Kuramsız kılğı olamayacağı gibi kılğısız kuram da boş gevezeliklerden ibarettir. Kuram ve kılğı birbirinin olmazsa olmazıdır. İnsan

uğraşının bilinçli ve eylemsel iki yanındır. Kuram düşünce alanındaki bilgi,kılğı eylem alanındaki bilgidir. Kuram ve kılğı,sürekli olarak birbirlerini oluştururlar. İnsan doğasal ve toplumsal gerçekler üstünde düşünerek onları genelleştirir ve bu bilgisini toplum ve doğaya uygulayarak onları değiştirir. Değişmiş olan doğa ve toplum yeniden insan düşüncesinde yansır ve genelleşir. Yeniden doğa ve topluma uygulanır ve onları yeni değişikliklere uğratar. Diyalektik bir süreçte sürekli olarak birbirlerini geliştirirler.

Bu açıklamalar bağlamında Kemalizm'i irdelediğimizde nasıl bir sonuca ulaşılır ?

Kemalizm'in iki kaynağı vardır. Bu kaynaklardan birisi (Ana kaynak) Gök tanrı (Türklerin Asya'dan gelirken getirdikleri kültür) ile Kybele'nin (Anadolu'da buldukları kültür) evliliğinden doğan kültürdür ki bu kültür uygarlıkların üst üste yığılması ve sentezler yaratması ile oluşmuş devasa bir höyüktür. Diğer Batıda aydınlanma döneminde doğan kapitalist kültürün pozitif yanındır. Kemalizm bu iki yapıyı sentezleştirerek bir üst kültür yaratma ve çağını aşma düşüncesi ve eylemidir. Uygarlık tarihinin bilinen en eski gününden 20. yüzyıla kadar geçen tarihsel sürecin deneyimlerinden ve birikimlerinden, yakın zamanda yaşanmış Osmanlının Islahat, Tanzimat, İstibdat, Meşrutiyet dönemlerinden, Burjuva devrimleri ve sosyalist devrimlerden, olumlu ve olumsuz bir yığın tarihsel eylemden, çeşitli düşünce akımlarından , bilimsel kuramlar ve bilimsel buluşlardan ders alan, yararlanan ve çıkarımlarda bulunan, insanlığı geliştirmeyi, insanlığa barış, gönenç ve mutluluk sunmayı amaçlayan bir ideolojidir Kemalizm. Kemalizm siyasal,hukuksal,dinsel,etik,estetik, felsefi bir düşünce ve görüş ortaya koymuş ve uygulamış mıdır? Tutarlı biçimde ve bütün olarak tüm bu eylemlere yön vermiş midir? Düşünsel birikimini ve genellemelerini kullanarak toplumu ve doğayı değiştirmiş midir? Değiştirdiği toplum ve doğa yeni genellemeler yaratmış

mıdır?Ulaşılan yeni genellemeler doğa ve toplumu değiştirmek için uygulamaya konulmuş mudur?

Ne diyor ve ne yapıyor Kemalizm?

“Bizim manevi mirasımız akıl ve bilimdir.” “En hakiki mürşit ilimdir(en gerçek yol gösterici bilimdir.)” diyor. Akıl ve bilimi yaşamın her alanında egemen ve etkin kılmak istiyor ve kılıyor da.Akılcı ve bilimsel her kuram(teori) ve kılğı(pratik) Kemalizm'in çerçevesi içine girerek onu zenginleştiriyor.Akıl ve bilim dışlıklar yaşamın dışına itiliyor.Bir başka deyişle abesle iştigal edilmiyor.

Emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadeleyi meslek edindik diyor. Ya istiklal, ya ölüm diyor. Emperyalistleri

ülkesinden kovuyor. Tam bağımsız, demokratik, laik, ulusal bir Cumhuriyet kuruyor. Kurduğu Cumhuriyetin siyasal kurumlarını oluşturuyor. Yeni yurt,yeni toplum diyor. Bir barış anlaşması ile ülkenin sınırlarını çiziyor ve kuldan yurttaş,ümmetten ulusa dönüşen yeni bir toplum yaratıyor. Emperyalizmin birbirine düşman ettiği halkları kardeş ve dost halklar haline getiriyor.

Devlet ve toplum yaşamına yepyeni bir hukuk düzeni getiriyor.

İnsanlığın yarattığı ve evrenselleşen en üstün estetik anlayışını ülkesinin özümsemesi ve ona katkı yapması için yol gösteriyor,yön veriyor. Ülkesinin üstün değerlerini

insanlığa armağan ediyor.

Kendine özgü bir ahlak (etik) yaratıyor.”Yurtta barış,dünyada barış.” diyor.Bu ahlak İnsanlık için, ulus için,birey için, dünyanın ve ülkenin geleceği için kendini feda etmek, genelde insanlığın ve ulusun, özelde bireylerin mutluluğu için özveri ve özgeçi ile ve kararlılıkla çalışmak, barış, dostluk, özgürlük,sevgi,saygı,açıklık,incelik, doğruluk,dürüstlük ve adalet anlayışından ve davranışından ayrılmamak vb. insanlığın yarattığı en üst değerlerden oluşan ve geliştirilebilen bir ahlaktır.

Kemalizm'in felsefesi aklın ve bilimin felsefesidir. Akla ve bilime uygun olan her düşünce ve kılğı Kemalizm'i zenginleştiren bir düşünsel ve kılğısal olgudur. Bu felsefe akıl ve bilim dışı her düşünce ve kılğıyı ret eder, uygun olanı kabul eder ve kendi hazinesinin bir parçası sayar.

Kemalizm ideoloji ise bilimsel bir ideoloji midir,yoksa bilime aykırı bir ideoloji midir.?Bu sorunun yanıtı da yukarıdaki cümlelerin içindedir. Kemalizm bilimsel bir ideolojidir. Düşüncesini kılğıya dönüştürmüş,kılğılardan yola çıkarak genellemelerini ortaya koymuştur. Millet mektepleri, Halk evleri, halk odaları,köy enstitüleri, orkestra, opera, planlı kalkınma,toprak reformu vb. örneklerinde görüldüğü gibi. Kemalizm, dini insani ilişkilerin dışına taşımış,vicdanlara bırakmıştır. Bireysel ve kolektif ilişkilerde,resmi ve gayrı resmi ilişkilerde dinsel doğmaların yeri ve etkinliği yoktur. Din dışı ilişkilerde akıl ve bilim tüm yaşama egemendir. Buna laiklik denir. Bir başka deyişle laiklik gerek kolektif, gerekse bireysel,gerek resmi,gerekse gayrı resmi ekonomik,toplumsal, siyasal,kültürel ilişkilere aklın ve bilimin egemen kılınmasıdır.Devletçilik bu anlayışın ekonomik yönüdür.

Kemalizm Türk kurtuluş savaşı ve devrim sürecinde yaratılan ve yaşama geçirilen bir ideolojidir. Büyük Önderin

çevresinde kümelenen Türk halkının onun önderliğinde yarattığı bir aydınlanma , çağı aşma , insan olma ve insanca üretme ve yaşama ideolojisidir.

Özeti, Kemalizm Çerçevesi akıl ve bilim olan tüm insanlığı geliştirmeyi ve mutlu etmeyi öneren ve bu yönde sürekli eylem yapmayı uygun gören bir devrim ideolojisidir. Mazlum dünyanın, bir başka deyişle emperyalizmin sömürsü altında ezilen halkların ve sömürülen sınıfların sömürgecilerden ve sömürden kurtuluşunun ideolojisidir.

Türkiye cumhuriyetinin kuruluşu ve devrim sürecinde yeniden yaratmayı amaçladığı yeni yurt ve yeni toplum karşı devrim sürecinde akamete uğratılmış,yurt yabancı işgaline ve hatta parçalanma noktasına taşınmıştır.

Kemalizm bize emperyalizmin inşa ettiği panteonu yerle bir etmeyi, hem onların tanrılarından, hem kiralık rahiplerinden, kan emicilerinden insanlığı kurtarmayı emrediyor.

Son söz; Bunun için ülkemizde önce bir Restorasyon, sonra bir devrim gerekiyor. Öyle ise yurtseverler görev başına...

* * *

İsmet GÖRGÜLÜ
Başkent Üni. Öğr. Üyesi
ADD GYK Üyesi

“HER TÜRLÜ TEHLİKELERİ GÖZE ALMAK MECBURİYETİNDEYİZ”

Başlıktaki söz Atatürk'ün 5 Şubat 1920 tarihli bildirisindendir. Bildirisinde “Kafkas seddi” üzerine açıklamalar yapar ve sonunu başlıktaki gibi bağlar. Der ki;

“Kafkas seddinin yapılmasını Türkiye'nin kati mahvı projesi sayıp, bu seddi İtilaf Devletleri'ne yaptırmamak için en son vasıtalara müracaat etmek ve bu uğurda her türlü tehlikeleri göze almak mecburiyetindeyiz.”

Atatürk'ü bu sonuca götüren, Şubat 1920 itibariyle Türkiye'nin durumu şöyledir; ki anılan ve komutanlara gönderdiği bildiride durumu uzunca açıklar.

Türkiye dört bir yanından kuşatılmıştır. Batıdan Yunan ordusuyla, Boğazlardan İtilaf askerleriyle, Akdeniz'den İtalyan ve Fransız, Suriye'den Fransız, Irak'tan İngiliz ordularıyla, Kafkasya'dan yeni kurdukları ve Türk topraklarını işgal ettirdikleri Ermenistan ve Gürcistan ile, Karadeniz'den de Pontus çeteleriyle sarılmıştır. Ayrıca mevcut olan yönetimle işbirliği yapılarak, Türkiye içerden de çökertilmektedir.

Bu durumda Anadolu Türklüğünün tek nefes kapısı olarak Kafkasya kalmaktadır. Ancak bu kapı da Ermenistan tıkağı ile kapatılmaya başlanmıştır. Bu tıkağı Trabzon'dan Van Gölü güneyine kadar olan bölgeyi içine alacak şekilde büyüterek bir “sed” haline dönüştürme amaçlanmaktadır. Tıkaç, “Kafkas Seddi'ne dönüştürüldüğünde ise Türkiye'nin

dünya ile olan tek nefes kapısı kapatılacak, Kafkas ve Orta Asya Türklüğü ile ve de verilecek var olma-yok olma savaşında siyasi, mali ve askeri yönden desteğine gereksinim duyulan, düşmanlarımızın düşmanı Moskova ile ilişki olanağı ortadan kalkacaktır.

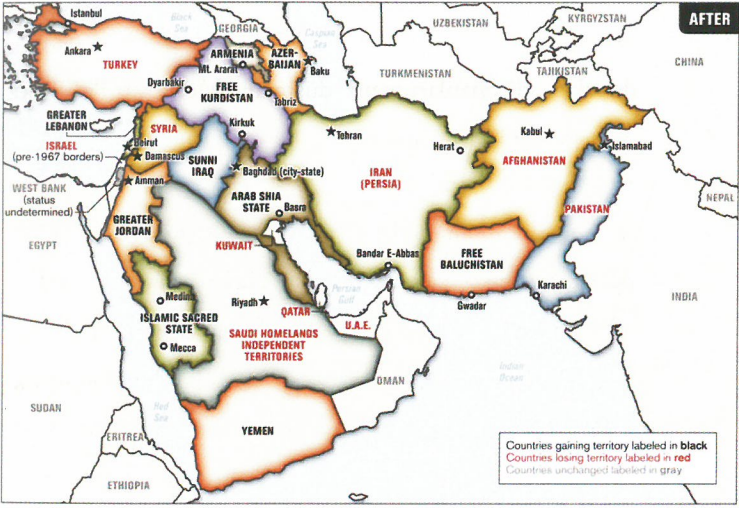
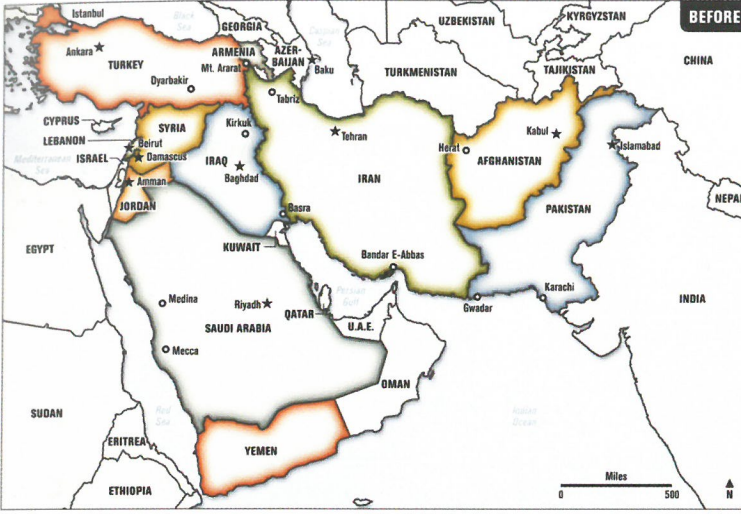
İşte bu durumda, Kafkas Seddi'nin gerçekleştirilmesiyle Şark Siyaseti'nin son hedefi olan Türkü ve Türkiye'yi yok edip tarihten silmenin ortamı tamamlanmış olacaktır. Atatürk Kafkas Seddi'ni bu nedenle Türkiye'nin kesin yok edilme projesi sayar.

Kafkas Seddi projesi sadece Van Gölü'nden Karadeniz'e uzanan değil, bir de tamamlayıcısı olarak Güney ayağı vardır. Atatürk 6 Ekim 1920 tarihli bir telgrafında;

“...Basra Körfezi'nden Karadeniz'e kadar Doğu ile Türkiye arasında İtilaf Devletleri nüfuz ve himayesi altında büyük bir kütle oluşturmak..”tan söz eder.

İtilaf Devletleri'nin patronu olan İngiltere'nin de gerçek niyeti budur. Basra Körfezi ile Karadeniz ve Hazar Denizi arasında kendi nüfuzunda bir bölge oluşturmak. Bununla da bir taşla çok kuş vurmak. Birincisi, egemenliği altında bulundurduğu denizlere Karadeniz'i de katmak. İşgalle kontrol altında tuttuğu Türk Boğazları ile Karadeniz'de tam üstünlüğü sağlayamamaktadır. Rusya'ya karşı deniz üstünlüğünü sağlayabilmesi için Trabzon ve Batum

Redrawing the Middle East map

limanlarını da kontrolünde tutması gerekir. İkincisi petroldür. Kendisi için Birinci Dünya Savaşı'nın hedefleri arasında bulunan Irak petrol havzalarını (Basra ve Kerkük-Musul) işgalle Türklerden alır. Savaşın sonunda Türkiye'nin kontrolünde bulunan Hazar petrol havzasını da, Mondoros Ateşkesi ile boşalttırır ve kendisi işgal eder. Bu iki büyük petrol havzasının (Irak ve Hazar) kendi kontrolünde fiziki bağıni oluşturmak da, vurduğu ikinci kuş olacaktır.

Üçüncüsü de Anadolu Türklüğünün direnişini, yaşam alanını daraltarak dışla ilişki olanağını keserek, bitirmek.

Kafkas Seddi projesi sonuç olarak, Basra Körfezi İle Karadeniz'i ve Hazar Denizi'ni birleştirecek bir sed olarak karşımıza çıkıyor. Seddi oluşturmak için Ermenistan'ı Karadeniz kıyılarından Van Gölü güneyine kadar genişletmek, Van Gölü ile İngiliz işgalindeki Irak arasındaki boşluğu doldurmak için de Kuzey Kürdistan'ı(!) kurmak istediler. Güney

Kürdistan (!) (Kuzey Irak) isterse buna katılabilecekti. İşte Sevr Anlaşması haritasının doğusu bunu düzenliyordu.

Atatürk, Türkiye'nin yok edilmesini doğuracak bu projenin tehlikelerini gördü ve bu projeden Türkiye kadar zarar görecektir olan Moskova'yı birkaç kez uyardı. İki örnek:

“Ermeniler Van ve Bitlis'i ele geçirince Irak'taki İngilizlerle birleşeceklerinden dolayı bütün Yakındoğu'da İngilizlerin yeri çok sağlamlık kazanacaktır.” (1 Aralık 1920)

“Ermenistan'ı Mezopotamya'da yerleşmiş İngilizlere yakınlaştıracak surette uzatmak, Moskova ve Ankara Hükümetlerine pek çok nahoş sürprizler yaratmak demek olur.” (27 Aralık 1920)

Uyarıları sonuç verdi, Ankara- Moskova işbirliği ile Kafkas Seddi'nin Ermenistan ayağı kırıldı. Kürdistan kurma hayali de Sevr yerine Lozan Barışı getirilerek söndürüldü. Ayrıca İngiliz'in uşaklığını yaparak bu hayalin peşinde koşanlar ile emperyalizme hizmet edeceğinin farkında olmadan bir heyecan ile Kürtçülük peşinde olanlara, kullanılanlara, bilgi ve uyanılarda bulundu, sonucun ne olacağını anlattı. İki örnek verelim:

“Kürtlerin devletten ayrılarak İngilizlerin himayesinde bağımsız Kürdistan kurmaları teorisini tasvip etmem. Çünkü bu teori, muhakkak Ermenistan lehine İngilizler tarafından tertip edilmiş bir plandır.”(16 Haziran 1919)

“Kürtleri Osmanlı camiasından ayırmak, İngiliz boyunduruğuna sevk etmek, neticede Doğu Anadolu'muzu Ermenilere çiğnetmeye yol açacak Kürdistan Teali Cemiyeti gibi zararlı bir teşkilatın, vicdan yerine yabancı parası taşıyan birkaç serserinin memleketimize ekmek istedikleri fesat tohumunun Dersim'de revaç bulmuş olması üzüntü vericidir”(9 Kasım 1919)

Atatürk Kafkas Seddi'nin Anadolu'da kurulmasını önlerken, yanı sıra bu seddin Kuzey Irak'tan oluşturulmaya başlanmasına olanak vermemek için de, 1918'de elimizden çıkan Musul vilayetini (bugünkü Kuzey Irak'tan daha büyük) Misak-ı Milli içine aldı. Anadolu'da Kurtuluş Savaşı verilirken, Musul'a yönelik de askeri hareket yaptırdı. Bizi Kurtuluş Savaşı vermek zorunda bırakan İngiltere olmasına rağmen, Anadolu'da hiç çarpışmadığımız İngiliz ordusu ile Musul için Musul kuzeyinde çarpıştık ve çok önemlidir, Dumlupınar'daki 30 Ağustos (1922) Zaferi'nin ertesi günü, 31 Ağustos'ta İngiliz ordusuna karşı Derbent Zaferi'ni kazandık. Başarıyı genişletecek gücümüz olmadığı için arkasını getiremedik.

Musul vilayetini Misak-ı Milli sınırları içine alma gerekçesi ise bazı devlet edenlerin vicdanlarını sızlatacak, yüzlerini kızartacak, Türk ulusuna vermeleri gereken hesabı artıracak şekildedir.

“Musul, bizim için çok kıymetlidir...Birincisi, civarında sonsuz servet teşkil eden petrol kaynakları vardır. İkincisi bunun kadar önemli olan Kürtlük meselesidir. İngilizler orada bir Kürt hükümeti teşkil etmek istiyorlar. Bunu yaptıkları taktirde bu fikir bizim hududumuz dahilindeki

Kürtlere de sirayet edebilir.”(16 Ocak 1923)

Musul, şu veya bu şekilde alınamaz ama orada bir Kürt hükümetinin kurulmasına da fırsat verilmez.

Günümüze geldiğimizde ise, Atatürk'ün “her türlü tehlikeleri göze almak mecburiyetindeyiz” yaklaşımı ile öndediği Kafkas Seddi Projesi adım adım gerçekleşiyor. İngiltere'nin Dünya Savaşı ve sonrasında “Asya Çemberi Projesi” içinde yer alan Kafkas Seddi, bugün ABD'nin BOP'u içinde gerçekleştirilmek yolundadır. Geçmişte İngiltere'nin işgal ettiği Irak'ı bugün ABD işgal etmiştir. İngiltere'nin Sevr'i ile önce Kuzey'de kurulması, Güney'in sonradan buna katılması planlanan Kürdistan, bugün defacto olarak Güney'de kurulmuş, Kuzey'in buna katılması hazırlıkları yapılmaktadır. Kuzey, Güney ile birleştirilirken Sevr'deki gibi Van Gölü'ne kadar değil, Karadeniz'e kadar uzatılması planlanmaktadır. Bunu haritalar ile açıklamaktan da çekinmemektedirler. Haziran 2006'da ABD Silahlı Kuvvetler dergisinde yayımlanan haritaya, bu bilgiler ışığında bakılması yararlı olur.

Ayrıca Türkiye çeşitli şekillerde dört bir tarafından da kuşatılmaktadır. Senaryo aynıdır, kullanılan vasıtalar aynıdır (Kürtçülük, Ermenicilik, işbirlikçilik), sadece filmin esas oğlanı değişmiştir. Film aynı olduğuna göre, Türkiye'nin bu senaryoya karşı tavrı da Atatürk gibi olmalıdır. Bütünlüğü için, bekası için Atatürk gibi yapmalıdır. Tehlikenin geldiği yöne karşı cephe almalı, tehlikeden zarar göreceklele saf tutmalıdır. Tehlikeyi doğuranlardan medet umma gafletinde olmamalıdır.

“Bu uğurda her türlü tehlikeleri göze almak mecburiyetinde”olduğunu kabul etmelidir.

* * *

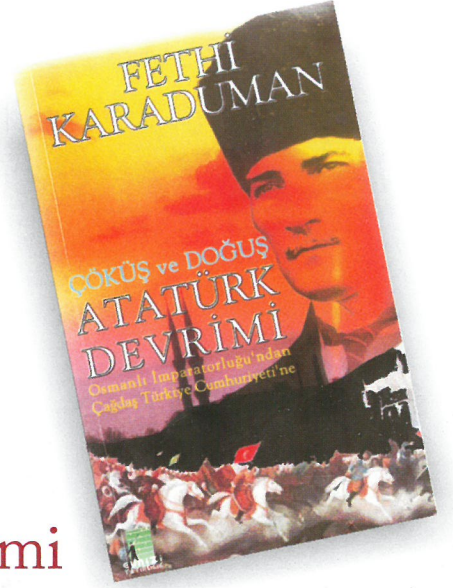

Atatürk ve atı Sakarya

Hazırlayan

Melek YILMAZ

ADD Genel Sekreter Yrd.

Çöküş ve Doğuş ; Atatürk Devrimi

Uzun yıllar Orman Genel Müdürlüğü bünyesinde çalıştıktan sonra emekli olan ve ADD Mersin şubesinde kuruluşundan bu yana her kademede görev alan Fethi Karaduman' ın uzun araştırmalardan sonra hazırladığı ekonomi ağırlıklı tarih incelemesi kitabı " Çöküş ve Doğuş; Atatürk Devrimi " adlı kitabı yayın hayatına girdi. Türkiye'nin değişik yerlerinde 500'e yakın konferans veren Karaduman, 13 yıldır yaptığı tarih incelemelerini topladığı eserinde özellikle gençlerde ve her kesimden insanlarda tarih bilincinin oluşmasını sağlamayı amaçlıyor.

Üç bölümden oluşan kitabın 1. bölümünde Osmanlı İmparatorluğunun doğuşu ve gelişmesinden ve geniş bir biçimde de çöküşünden ve bu çöküşün nedenlerinden bahsediliyor. 2. bölümde ulusal kurtuluş savaşının nasıl başladığı, ihanetler, Wilson'un Türkiye planları, ulusal direniş örgütlerinin birleştirilmesi ve savaşın sonuçları detaylı bir şekilde işlenmiş. 3. ve son bölümde ise Çağdaş Türkiye Cumhuriyetinin yapılması ile Atatürk ilkeleri, Cumhuriyetin güçlü, bağımsız ekonomi oluşturma çabaları çerçevesinde kültür, sanat alanlarında yapılan devrimler anlatılıyor. Kitabının sonuna ' Yeniden Başlarız ' diye bir bölüm ekleyen yazar, günümüzde Türkiye Cumhuriyetinin tarihinin en büyük iç ve dış kuşatmasını yaşadığına dikkat

çekerek, bu durumda yapılması gereken şeyin yeniden başlamak olacağını belirtiyor ve Türk ulusuna düşen görevin Atatürk gibi düşünmek olduğunun altını çiziyor.

* * *

Ali Dündar' dan iki kitap

Kemalizmin Yol Haritası ve Kemalizmi Doğru Algılamak Köy Enstitüsü mezunu olan Ali Dündar' ın ' Kemalizmin Yol Haritası ' ve ' Kemalizmi Doğru Anlamak ' adlı kitaplarını okursanız yıllar boyu Kemalizm üzerine düşünen, araştıran, inceleyen bir Kemalistin, Atatürk istismarcılarına karşı savaşımını bulursunuz. Sade ve sürükleyici bir dille yazılan bu yapıtı okuyarak Kemalizm üzerine sağlıklı bilgiler edinebiliriz. Kemalizmin ne olup olmadığını ve Kemalizm felsefesini bir Köy Enstitülüden öğrenmenin onun bakış açısından dinlemenin tadı bir başka oluyor.

" Ulusumuz tarihin bir yinelemeden başka bir şey olmadığı anlayışını aşmıştır Ağustos 1922 de. Bu ise, toplum

bilincinde yakın kavramının gelecek düşü'nün yeniden yer alması demektir. Atatürk' ün deyişi ile : Tarihin tekerrürden ibaret olduğuna şartlanmış ulusların bilincinde gelecek umudu yoktur. Onun için diyoruz ki, 30 Ağustos ulusumuz için bir yeniden doğuş günüdür. Hem bir son, hem bir mutlu geleceğin başlangıcıdır... “ Ali Dündar' ın Kemalizmi Doğru Algılamak adlı yapıtındaki bu görüşü Kemalizm bir öğretimidir? tartışmasına içten ve akla dayalı bir yaklaşımla son noktayı koyuyor.

Ali Dündar' ın bu iki eseri okullarda ders kitabı olabilecek niteliktedir.

* * *

Kemalist Şair; Ömer Cahit Yıldız

' Bir katımlık düşünce olsa da
Yabana hiç atılmaz
Güneş buluta girse de
Güne Kurşun sıkılmaz
Aydınlığa kurşun sıkılmaz '

Daha çok toplumsal, ulusal, Kemalist yazıları ve şiirleri ile dikkat çeken Ömer Cahit Yıldız, 1949 da Pamukpınar Köy Enstitüsünden mezun oldu. Emekli olana kadar yurdun çeşitli bölgelerinde öğretmenlik ve yöneticilik yaptı. Emekli olduktan sonra Açık Öğretim Fakültesini bitirdi. Toplumsal ve sanat içerikli bir çok derneğin etkin üyesi olan Ömer Cahit Yıldız Bir Anadolu Kirkiti adlı uzun soluklu şiiri ile duru ve katıksız bir Kemalist olduğunu kanıtlamıştır. Şair “ Şiirlerimle ulusal varlığı sona ermiş sayılan büyük bir ulusun bağımsızlığını nasıl kazandığını, bilim ve tekniğin en son ilkelerine dayanan ulusal ve çağdaş bir devletin nasıl kurulduğunu anlatmaya çalıştım. Bu gün ulaştığımız sonuç, yüzyıllardan beri çekilen ulusal yıkımların yarattığı uyanıklığın ve sevgili yurdun her köşesini sulayan kanların karşılığıdır “ diyor.

Şairin Bir Anadolu Kirkiti adlı eserinden bir pasaj ;

Yıl 1881
İki harika göz
Gök mavisi
Aydınlığın penceresi
Hem ısıtıyor,
Hem ısıtıyor yeryüzünü.

...
Göbek adı Mustafa
Matematik öğretmeni
Daha uzağı görür;
“ Bu böyle olmaz
Benim adımda Mustafa
Senin adın da
Bundan sonra
Senin adın
“ Mustafa Kemal olsun “ der.
Tam bir asır sonra
Bir anonim dediği gibi :
“ Keman sızlar
Ok titrer Keman sızlar
Mustafa Kemalın kadrini
Ne bilir kemalsızlar. “

* * *

22 TEMMUZ SEÇİMİNİN ÇÖZÜMLEMELİ YORUMU

22 temmuzda yapılan milletvekili seçiminin resmi sonuçları YSK tarafından yayınlandı. Bugünkü yazımda, sonuçların bir analizini ve bu analize dayalı bir değerlendirme yapmak istiyorum. Öncelikle iki önemli saptamayı yapalım. İlk defa bu seçimde 18 ve üstü yaştaki yurttaşlar oy kullandı; ikincisi de tüm seçim kayıtlarının nüfus kayıt sistemiyle uyumlu bilgisayar ortamında oluşuydu. Buna göre 2007 seçmen sayısı olan 42,8 milyon seçmeni, 2002 de yine YSK tarafından resmen ilan edilmiş olan 41,4 milyon seçmen sayısı ile karşılaştığımızda önemli bir uyumsuzluk görülmektedir. Nüfusla (N) seçmen sayısı (S) arasında aşağıdaki bağıntı verilebilir:

$$S = 0,82 \times N \times (Y - Y^*) / Y$$

burada Y ortalama yaşam süresini ve Y* seçmen alt yaş sınırını gösteriyor. 2002 deki nüfusumuz 70,3 milyon, ortalama yaşam süresi 58,4 yıl ve seçmen alt yaş sınırı da 20 olduğuna göre 2002 deki seçmen sayısını $S = 0,82 \times 70,3 \times (58,4 - 20,0) / 58,4 = 38$ milyon olarak hesaplayabiliriz; oysa kayıtlarda 41,4 milyon olarak görünüyor. Yani yaklaşık 3,4 milyon seçmen “mükerrer” yazılmış demektir. Aynı durum 1999 ve 1995 seçimleri için de geçerlidir. Şimdi önemli bir durumla karşılaşyoruz; oy kullanan seçmen sayısı 32,7 milyon olduğuna göre, 2002 de seçime katılım oranı gerçekte $32,7 / 38 = \% 86$ dır. Oysa, rejimi korumak kaygısıyla seçmenin sandığa ısrarla çağrıldığı 2007 seçiminde katılım oranı $36,1 / 42,8 = \% 84$ olmuştur. Buradan şu çıkarsamayı yapmak mümkündür: halk 2007 seçimini 2002 seçiminden daha fazla önemsememiştir. Diğer bir deyimle % 40 ı yoksulluk sınırında yaşayan halk için seçimin belirleyici faktörü öncelikle rejim olmamıştır.

Mevcut seçim yasası gereği % 10 barajını aşır TBMM’ye girebilen üç partinin başarı durumuna gelince, AKP 2002 de 10,8 milyon olan seçmen sayısını, 5,5 milyon artırarak 16,3 milyona çıkarmıştır. CHP+DSP 6,5 milyondan 0,8 artırarak 7,3 milyona ve MHP de 2,6 milyondan 2,4 artırarak 5,0 milyonluk seçmen sayılarına ulaşmışlardır.

Görülen odur ki, DYP+ANAP tan yaklaşık 3 milyon seçmen AKP’ye yönelirken GP den yaklaşık 1,5 milyon seçmen MHP’ye oy vermiştir. Bu durumu seçim öncesi yapılan Bilderberg toplantısının doğal(!) bir sonucu olarak yorumlayabiliriz.

Partilerin seçim başarısını somut bir ifadeye indirgemek için oy aldıkları toplum kesimlerindeki nüfus artış oranlarını göz önünde tutarak, seçmen sayısındaki gerçek artışı hesaplamak gerekir. Türkiye’de 2002-2007 arasında yıllık nüfus artış oranı ortalama % 1,6 (*) olmuştur. Kabaca üç grupta ele alabileceğimiz toplumumuzun % 30 unda kadın başına ortalama çocuk sayısı 3, % 40 ında 4 ve kalan % 30 unda 5 tir. Buna göre bu üç toplum kesiminin ortalama yıllık nüfus artış oranları, sırasıyla % 0,8 % 1,6 ve % 2,4 tür. CHP nin çoğunlukla birinci gruptan, MHP nin ikinci gruptan ve AKP nin de çoğunlukla üçüncü gruptan oy aldıklarını varsayarak, partilerin 2002 seçiminde aldıkları oyları bu nüfus artış hızıyla 2007 ye doğru hesaplar ve 2007 seçiminde aldıkları oylardan farklarını bulursak, nüfus artış etkisinden arındırılmış, seçmen sayısındaki gerçek artışı buluruz. Bu hesaba göre seçimin mağlubu CHP seçmen sayısını net % 8 artırırken, seçimin galibi AKP seçmen sayısını %34 ve seçimin en başarılı partisi MHP de seçmen sayısını %75 artırmışlardır.

Yıllarca, % 5 sınırının altındaki minik oy oranlarını ısrarla korumakta olan küçük partiler için ayrıntılı bir değerlendirme yapmaya değmez. “halkımız bize bu seçimde de, [bekle, seni sonra değerlendireceğim] mesajını vermiştir” şeklindeki züğürt teselliyle siyasal arenada kalıp, kaosa yardımcı olmaktan başka hiçbir işlevi olmayan bu marjinal partilerin, tabelalarını indirmeleri yönünde bir davranışları olacak mı, bilemiyorum. Bunların dışında parti olarak %10 barajını geçemediği halde bağımsız aday taktığını kullanarak meclise giren DTP nin başarısı(!) dikkat çekicidir.

CHP nin 5 yıllık muhalefette bulunuşunu da göz önünde tutarsak, kesinlikle diyebiliriz ki, CHP başarısızdır, iyi yönetilmemiştir. Öte yandan AB, ABD, Yunanistan, Ermenistan, İran, Suudi Arabistandan, Barzani ve Talabaniye kadar tüm destekçi güçleri arkasına alan ve iktidar olanaklarını kullanan, dolayısıyla en az %60 oranında oy alması gereken AKP nin elde ettiği sonucu “mütevazı” bir sonuç olarak görmek gerekir.

Seçimde kullanılan 35,05 milyon geçerli oyun % 87 si, yani 30,48 milyonu meclise yansımıştır. Adil bir temsil durumunda AKP'nin 16,3 milyon oy karşılığı 294 milletvekili çıkarması gerekirdi, oysa seçim yasasındaki mantıksız düzenleme sonucu AKP hak ettiğinden 46 fazlasıyla 340 milletvekili çıkarmıştır CHP nin 132, MHP nin 90 ve bağımsızların da 33 milletvekili çıkarmaları gerekirdi. AKP dışındaki tüm partiler seçim yasasının “gazabına” uğradılar, hak ettiklerinden daha az milletvekiliyle yetinmek durumunda kaldılar. CHP 20, MHP 20, bağımsızlar 6 milletvekili daha az çıkardılar. Gerçi bu durumda dahi AKP tek başına hükümet kuracak çoğunluğu elde ederdi, ancak demokrasinin olmazsa olmaz ilkesi temsilde adalet ağır bir şekilde ihlal edilmiş oldu.

Bu seçimde 6,74 milyon seçmen (%15,8) hiçbir partiye oy vermeyerek seçime katılmadı. Böylece seçime katılım oranı % 84,2 ile 2002 seçimindeki katılım oranından daha düşük oldu. Seçime katılan seçmenlerin % 46,6 sinin oylarını alan AKP tüm ülkede ulusal iradenin $0,466 \times 0,842 = 0,392$ sini yani % 39 unu temsil ediyor durumdadır; yeni Cumhurbaşkanı bu %39 luk kesimin oylarıyla seçilecektir. Bir başka ifade ile, tüm ulusu temsil etmesi gereken cumhurbaşkanı, tüm ulusun % 61 inin EVET demediği bir Cumhurbaşkanı olacaktır. Bu hesapları çok önceden, kabaca da olsa, yapmış ve cumhurbaşkanı seçimi için mutlaka referanduma gidilmesi yönünde görüş ileri sürmüştük; maalesef haklı çıktık.

Seçim sonucuna yönelik tespitlerimizi özetlersek;

1. Halkın nezdinde 2007 seçiminin önceki seçimlerden daha önemli olduğu şeklinde bir algılama mevcut değildir.

2. Beş yıllık muhalefet döneminde CHP başarısız olmuştur.

3. Seçim yasasındaki çarpıklıktan dolayı, aldığı oylarla milli iradenin %39 unu temsil eden AKP, hak ettiğinden 46 milletvekili daha fazla çıkararak, TBMM de % 62 lik bir temsil gücü elde etmiştir.

4. Cumhurbaşkanı seçiminde meclisin 2/3 çoğunluğunu arayan anayasal ilkeyi ve AKP nin ulusal iradenin sadece %39 unu temsil edişini göz ardı eden MHP, milli olmaktan öte popülist bir yaklaşım sergilemiş ve AKP nin tek başına cumhurbaşkanı seçmesinin yolunu açmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti devletinin kuruluş ideolojisi olan Kemalizmi, yani “bilimi rehber alan ulus-devlet anlayışı” nı içtenlikle ve eksiksiz bir şekilde programına alan ve uygulamaya koyabilecek herhangi bir parti yoktur.

Siyasi partiler yasası ve seçim yasası en kısa zamanda etik değerlere bağlı akıl insanlar tarafından yeniden düzenlenmedikçe, lider sultasına son veren ve seçim barajını % 5'e indiren bir sistem uygulanmadıkça Türkiye'de demokrasi yanılsamaları devam edip gidecektir. Mevcut durum, devletin AGO ve AKO (**) arasında el değiştirmesine tanık olacağımız toplumsal metamorfoz sürecidir.

Demokrasinin, özellikle gelişmemiş ülkelerde, akla hitap edenlerden çok gönüle (duygusallığa) hitap edenler tarafından kazanılan bir oyun olduğunu, bu seçim sonuçlarından şaşkına dönenlere hatırlatarak, şunu da belirtmek isterim ki, 14 Nisan mitinginin fevkalade başarısıyla seçim sonuçları arasında bir ilişkilendirme yapmak mantıksız ve çok yanlış bir yaklaşımdır. 14 nisan ulusun aklına hitap etmişti.

(*)1950-2000 yılları arasında yapılan resmi nüfus sayım sonuçlarının bilimsel analizinden elde edilen bulgulara göre 2002 yılında Türkiye'nin nüfusu 70,3 milyon ve ortalama yaşam süresi 58,4 yıldır. 2007 yılında nüfus 76,4 milyon ve ortalama yaşam süresi 61,9 yıla yükselmiştir. 2002-2007 yılları arasında yıllık nüfus artışı ortalama % 1,6 ve kadın başına ortalama çocuk sayısı 4,0 dır; oysa AB'ye girmek için “sempatik” rakamlar üreten TÜİK (eski adıyla DİE) nüfusu, nüfus artış hızını ve kadın başına çocuk sayısını daha düşük, ortalama yaşam süresini ise daha yüksek göstermektedir.

(**) AGO : Atatürkçü(lükten) Geçinen Oligarşi

AKO : Atatürk Karşıtı Oligarşi

Prof. Dr. D. Ali ERCAN

Temel ilke, Türk ulusunun onurlu bir ulus olarak yaşamasıdır. Bu, ancak tam bağımsız olmakla sağlanabilir. Ne denli zengin ve gönençli olursa olsun, bağımsızlıktan yoksun bir ulus, uygar insanlık karşısında uşak durumunda

kalmaktan kendini kurtaramaz.

Yabancı bir devletin koruyuculuğunu istemek, insanlık niteliklerinden yoksunluğu, güçsüzlüğü ve beceriksizliği açığa vurmaktan başka bir şey değildir. Gerçekten bu aşağılık durumuna düşmemiş olanların, isteyerek başlarına yabancı bir yönetici getirmeleri hiç düşünülemez.

Oysa Türk'ün onuru ve yetenekleri çok yüksek ve büyüktür. Böyle bir ulus, tutsak yaşamaktansa yok olsun, daha iyidir.

Öyleyse ya istiklal, ya ölüm!"

New York 31 Temmuz 2007

Sayın Orgeneralimiz,

Size dün bazı yazılar postâladım. Bugün kağıtlarımın arasında çok dikkatimi çeken eski notlar buldum. Maalesef bu son bir sahil felik yazıyı nereden kaydetmişim bilmiyorum. Fakat gene de size göndermekten kendimi alamadım. Siz orada, durumun içinde, tabii her şeyi biliyorsunuz. Yabancıların da yazdıklarını bildirmek istedim. Bu satırları yazarken kendi kendime düşündüm: İnşaaallah sizi fazla rahatsız etmiyorum. Uzun yıllar memleketten uzak ancak size güvене biliyorum. Ben "Atı alan Üsküdarı geçdi" diyemiyorum. Atı alanların arkasından koşmak, onlara yetişip atımı geri almak için her kimi biliyorsam yazıyorum. Sadece bir iki kişi ADD mensupları okadur.

Şimdilik misaadenizle.

Hürmet ve iyi dileklerinin kabulünü rica ederim.

Nazife Ozankan
888 8th Avenue Apt 14E
New York NY 10019-5712
U.S.A
(212) 582-8737

ADD'ye Mektuplar

Türkiye'de Atatürkçü Düşünce Sistemini egemen kılmayı temel amaç edinen ADD yaptığı eylemlerle ülkemizde saygın bir konuma ulaşmıştır.

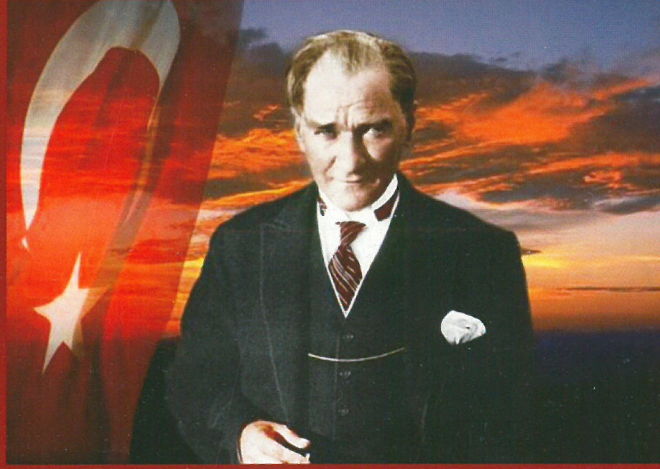
Atatürkçü Düşünce Derneğini daha etkin kılmak için en yakın şubeye üyelik başvurusunda bulunabilirsiniz.

Eğer maddi katkı sağlamak istiyorsanız aşağıdaki hesap numaralarına bağışta bulunabilirsiniz.

Atatürkçü Düşünce Derneği
Genel Merkezi

Hesap Numaralarımız
Vakıfbank Maltepe Şubesi: 2037496
Ziraat Bankası Hesap Numarası: 39009064-5001

İletişim
Tel: 312-229 60 66229 60 55
Belgegeçer: 312 229 40 90
e-posta: addgenelmerkez@add.org.tr

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ

